No. 2519 Zaterdag 30 April 1932. 49ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad : Pastorie San Mateo, Tel. 413.
Administratie : St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Het vraagstuk der Bovenwindsche Eilanden.

Naar aanleiding van „Het Vraagstuk der Bovenwindsche Eilanden: Woorden en Daden", door W. R. Menkman. (Koloniaal Weekblad Donderdag 24 December 1931). schreef B. in het kol. Weekblad,

De heer W. R. Menkman heeft reeds vaak van zijne belangstelling voor het Gebiedsdeel Curaçao doen blijken. Voor ons, inwoners van dit gebiedsdeel, blijft het altijd een prettige ondervinding, dat Nederland mannen herbergt, wien het lot onzer West-Indische koloniën ter harte gaat en die hiervan in woord en geschrift blijk geven. De heer Menkman had bij ons een goeden naam, omdat hij ook wist te waardeeren, wat anderen, naar beste weten en kunnen, deden om den economischen groei der Beneden- en Bovenwindsche Eilanden te bevorderen.

Het artikel van genoemden heer in het Koloniaal Weekblad van 24 December l.l. is ons echter eene teleurstelling geweest. Waarom?

Men mag veronderstellen, dat schrijver bij de samenstelling van zijn artikel gebruik gemaakt zou hebben van de gegevens, die hieraan de waarde konden geven van eene ernstige poging tot verbetering van den economischen toestand der B.W.E. Uit hetgeen de heer M. nu schrijft, blijkt meerdere malen, dat die gegevens hem wel ten dienste stonden, maar door hem vaak in negatieven zin worden gebruikt. Men oordeele.

Somber en apodictisch klinkt het: „Thans is de begrooting voor 1932 vastgesteld en maatregelen van direct belang zijn niet genomen."

Maar schrijver weet toch wel, om maar eenige grepen te doen, van de instelling van een halfmaandelijksche stoomverbindinding met de B.W.E., die door de K.N.S.M. wordt geëxploiteerd; of van het verleenen van voorschotten aan de bedrijfsvereenigingen op St. Maarten en St. Eustatius voor de verbetering van den veestapel, het aanschaffen van landbouwwerktuigen, meststoffen, zaad en voor de vergemakkelijking van het verzenden der producten. De heer M. weet ook, dat Curaçao een handelsagentschap herbergt, dat de afzet der producten. regelt. Ook zal het niet geheel onbekend zijn, dat de Gouvernementsveearts geregeld de B.W.E. afreist tot het geven van adviezen. Aneta meldde begin November aan de Nederlandsche Pers, dat St. Eustatius en Saba een eigen radio-station hadden gekregen. Om de zoutindustrie te gerieven, werd het uitvoerrecht op zout opgeheven.

Wat wij zoo opsomden, zijn toch wèl maatregelen van direct belang.

Wij mogen bovendien nog vermelden, dat ook van de zijde der K.N.S.M. ernstige pogingen in het werk worden gesteld handelsrelaties tusschen Nederland en de B.W.E. tot stand te brengen.

Waar schijver spreekt over het aanvragen van „eenige gelden" mogen wij erop wijzen, dat voor vervoer van personen en goederen tusschen de eilanden onderling een bedrag van f 62.000.— beschikbaar werd gesteld en dat uit een bedrag van f 35.000—. kan worden geput om voorschotten ter bevordering van land- en veeteelt, ook aan de B.W.E. te verleenen. Dat voor de bewoners der B.W.E. de arbeid in de petroleumindustrie niet ergprofijtelijk zou zijn geweest, kan niet ondersch everen worden. Immers in de hausseperiode stuurden de werklieden geld en goederen naar huis. Dit geeft de heer M. ook toe. Gedurende dien tijd heerschte er dan ook betrekkelijke welvaart onder de arbeidende bevolking, men bouwde nieuwe huisjes, kleedde zich goed, misschien wel al te goed. Het groote ongeluk der bevolking is echter geweest, dat zij in tijden van voorspoed niet wist te sparen. De malaise kwam Men heeft toen getracht zoolang mogelijk op Curaçao te blijven, had geen geld meer en moest op kosten van het Gouvernement worden teruggevoerd.

Schrijver spreekt over eene landbouwvereeniging op St. Eustatius, „die er reeds was". Wij hebben tegen deze uitlating geen bezwaar, als schrijver haar aanvult met „geweest". De door den heer M. bedoelde vereeniging is reeds lang ter ziele.

Dat Simsons-baai een zorgenkind is, weet iedereen. Dat de bestrijding van de hoekwormziekte reeds lang ter hand werd genomen eveneens. Dat deze bestrijding steeds stuit op het gebrek aan medewerking der bewoners, om niet te zeggen op de tegenwerking, is misschien niet bekend. Dat men dan desnoods tot dwangmaatregelen zijn toevlucht moet nemen, is toch alleszins begrijpelijk.

Vindt schrijver het noodig, dat in mededeelingen aan den Kolonialen Raad alle overwegingen van het Bestuur tot in de finesses worden weergegeven? Neen, natuurlijk! Laat hij zich dan niet ongerust maken over het wijden van slechts enkele regelen aa de bevordering van het gebruik der Nederlandsche Taal. Het is inderdaad een probleem op zichzelf en dat probleem is grondig bestudeerd.

Het zou ons niet onverdienstelijk lijken, als schrijver, waar hij tot het verleden terugkeert (men doet beter bij een te volvoeren plan heden en toekomst te beschouwen) en spreekt over een destijds aangekochte plantage van 500 H.A. op St. Maarten, eens informeerde wat momenteel gedaan is en nog wordt, om kleine landbouwers aan geld te helpen. Op St. Eustatius is reeds zeer veel grond aan kleine landbouwers uitgegeven, terwijl op St. St. Maarten dit zooveel mogelijk wordt bevorderd. Het uitgeven geschiedt op zeer gunstige voorwaarden en den landbouwer wordt alle hulp geboden bij de beplanting van zijn stuk grond. De vereeniging helpt hem bovendien bij den afzet zijner producten.

Curaçao krijgt een rechtstreekschen wenk met de opmerking zich toch vooral niet belangrijker te voelen, dan het in werkelijkheid is. Als wij ons niet vergissen, heeft schrijver op Curaçao een positie bekleed, die hem in rechtstreeksch contact bracht met handelskringen. Het zal hem toch niet onbekend zijn, dat deze handelskringen zeer groote belangen hebben in Venezuela. Het grootste deel van het slachtvee wordt geïmporteerd uit Venezuela. Door het verhoogen der invoerrechten schept men twee problemen, die niet zoo eenvoudig zijn op te lossen. Ten eerste stijgt de prijs van het vleesch, waardoor eene bevolking van ongeveer 65000 zielen (Curaçao en Aruba samen) rechtstreeks wordt getroffen om eene bevolking van ongeveer 5000 zielen te helpen. Ten tweede wordt door dezen maatregel een directen aanval gedaan op den Venezolaanschen handel. Wat dat beteekent voor Curaçao met, zooals reeds gezegd, zijn groote handelsbelangen aan de overzijde, is niet twijfelachtig.

Beter is het de oplossing te zoeken in het verbeteren van den veestapel der B.W.E. om daardoor in staat te zijn uitstekend vleesch te leveren aan de Benedenwindsche Eilanden voor de beter gesitueerden. Alle faciliteiten worden verschaft om die afname te bevorderen. Gaarne zal Curaçao yams, sweet potatoes, enz. van de B.W.E. afnemen, maar toevoer is nog niet voldoende, zoodat de producten nog te duur zijn. De arme bevolking van Curaçao mag daarvan toch niet de dupe worden.

Er wordt echter gestreefd naar den verbouw van betere producten, waaraan behoefte is. Voor aardappelen, peulvruchten, versche groenten en vruchten, alsook voor eieren, is nog afzetgebied genoeg.

Het is ons onbegrijpelijk, dat schrijver eene vergelijking trekt tusschen Nederland en de B.W.E. wat de volksgezondheid betreft. Wij zijn de eersten om toe te geven, dat deze, in vergelijking met Nederland, in het geheele gebiedsdeel Curaçao te wenschen overlaat. Maar dat verbetering over de geheele lijn gestreefd wordt, daarvan moge hij overtuigd zijn. Hij verlieze echter niet uit het oog, dat eene algeheele reorganisatie geld, zeer veel geld kost; bij de huidige depressie zijn er geen voldoende geldmiddelen voor een dergelijk ingrijpend plan aanwezig.

Schrijver is niet de eenige, die aan het Antillenfonds heeft gedacht. Wanneer het noodig is, springt dit fonds steeds bij, maar.... hangt het niet aan de groote klok.

Inderdaad zou het van een slecht inzicht getuigen, wanneer men beweerde, dat de B.W.E. in goeden doen waren Gelukkig het land, waar de bevolking overal een rijk bestaan vindt. Wordt in het Moederland geen armoede geleden? We zeggen armoede hoewel het op de B.W.E. nog lang niet zoo ver is. Het leven op de B.W.E. is sober; in eenige streken in Nederland armoedig.

De oude bronnen van inkomsten (zoutindustrie, muilezels) zijn opgehouden te vloeien. Nu zal het Gouvernement den eilanden weer nieuw leven moeten inblazen. Goed, maar daarvoor is de medewerking der bevolking noodig. Het is ontegenzeggelijk prettig en gemakkelijk te wachten tot het Gouvernement sommen gelds distribueert om deze dan rustig op te soupeeren. Het Gouvernement kan ook een anderen weg inslaan en de menschen leeren hun handen uit de mouw te steken, zoodat zij een eenvoudig bestaan kunnen vinden. Ondanks de zeer ongunstige voorwaarden, waaronder het Gouvernement werkt, helpt het allerwege ertoe mede, de bevolking aan den arbeid te zetten tot haar eigen opheffing. Aan de bevolking is ten slotte het laatste woord, n.l. dat van een spontaan: „Wij willen mede werken".

Tot slot van dit artikel nog eene enkele opmerking over den heer M. en anderen, die, bij de publicatie, het plan tot opheffing der B. W. E. hebben bestudeerd.

Wacht, om het bestwil der B. W. E. af. Is het mogelijk nu reeds te zeggen: „Het plan is gelukt of mislukt" of „Het plan deugt niet"? Neen. Men moet den uitvoerders den tijd geven het plan te volvoeren.

Voor hen, die ervan overtuigd zijn, dat het bestuur alles in het werk stelt om het plan tot werkelijkheid te maken, mogen wij nogmaals herhalen: geeft den uitvoerders den tijd. De voortvarendheid waarmede de eerste daden zijn gesteld, onzenuwt de vrees dat de verwezenlijking té lang op zich zal laten wachten.

Tot zoover het artikel van B. in het Koloniaal Weekblad.

We hebben inderlijd het artikel van den Heer Menkman overgenomen. Het beviel ons ook niet.

De redactie van het K.W. gaf aan de Hr. Menkman de gelegenheid aan de boven aangehaalde opmerkingen van den Hr. B. iets toe te voegen.

In dat 2 kolom lange toevoegsel zegt de Hr. M.

De beschouwingen van den heer B. bieden, als bestrijding van het door mij aangevoerde, weinig houvast en nog eens die punten in mijn beloog naar voren te brengen, waarop mijn geachte opponent het stilzwijgen bewaart, zou geen zin hebben.

De lezer kan uit deze woorden reeds begrijpen dat de weerlegging van den Hr. M. niet erg ter zake kan zijn.

Uitdrukkingen als „Wat moeten we nu van de zaak denken" „Wie het begrijpt moet het maar zeggen" „Hoe heb ik het nu eigenlijk" enz. maken het betoog ook al niet sterker.

Het zwakke punt bij veel Moederlandsche schrijvers over de Bovenwinden in het bijzonder en Curaçao in het algemeen, is immer dat men niet genoeg van de toestanden hier de hoogte is. De eigen aanschouwing ontbreekt.

We achten het dan ook niet van belang het stuk van den heer Menkman op te nemen. Aan belanghebbenden willen we echter mededeelen. dat het geschreven staat in het Kol. Weekblad van 24 Maart 1932.

Ten zeerste echter vereenigen we ons met de slotconclusie van den Hr. M.

Er is op Curaçao en hier in het Moederland veel gesproken en geschreven over de B. W. E.; moge nu eens de stem worden gehoord der Bovenwinders zelf, bij wie volgens den heer B. tot dusver heeft ontbroken aan voldoende neiging tot medewerking.

We vreezen echter dat deze wensch tot de pia vota zal blijven behoeren.

Nederlandsche tooneelspelers naar Curaçao.

Neerlandia schrijft:

Reeds verscheidene jaren heeft men op Curaçao gehoopt eens een Nederlandsch tooneelgezelschap bereid te vinden in dit overzeesch Nederlandsch gebied voorstellingen te geven. Men is al te zeer van Nederlandsche tooneelkunst verstoken en te dien opzichte wel erg achter bij de Oost, waarheen sedert den aanvang dezer eeuw vrijwel elk jaar Nederlandsche gezelschappen of voordragers trekken en er goede zaken maken. Zelfs bestaat er een Ned.-Indisch tooneelgezelschap, dat van Cor Ruys, waardoor min of meer geregelde bediening van Indië op dit gebied verzekerd is.

De West bleef stiefkind, al herinneren wij ons met dankbaarheid, dat Christine Staas, Albert Vogel, Paul de Groot en Gerard Arbous, de een met wat meer geluk dan de ander, er Nederlandsche kunst brachten.

Verleden jaar deed het bestuur onzer Groep Antillen moeite weer eens een Nederlandsch tooneelgezelschap te lokken. Uitstel bleek toen noodzakelijk, maar werd gelukkig geen afstel. En thans staat het vast, dat een gezelschap onder leiding van Willem van der Veer 3 Juni met de *Crijnssen* naar Curaçao zal vertrekken. Hij heeft zich o. m. de medewerking verzekerd van mevr. Rika, Hopper, Kommer Klein en Anton Verheyen, tooneelspelers van naam, die onze taal als muziek doen klinken. De laatstgenoemde heeft in alle oorden van ons stamgebied de voordrachtkunst hoog gehouden.

Opgevoerd zullen o. m. worden *Dolle Hans* van Fabricius, *De Dienstknecht in het Huis* en *De Medailles van een oude vrouw*, alle repertoirestukken.

Het gezelschap is zoo samengesteld, dat ook enkele avonden gevuld kunnen worden met tooneelstukjes in één bedrijf en voordrachten en daarbij zal aan de Nederlandsche prozadichtkunst een ruime plaats worden gegeven.

Het Dag. Bestuur van het Hoofdbestuur heeft de Groep Suriname aangeraden van deze gelegenheid gebruik te maken, het gezelschap uit te noodigen op den terugweg eenige voorstellingen te Paramaribo te geven. In hoeverre dit mogelijk zal zijn, hangt af van den beschikbaren tijd en de verbintennissen der tooneelisten in Nederland. Zoo mogelijk zullen ze ook nog een voorstelling in een der voornaamste havenplaatsen van Venezuela geven.

In ons Meinummer hopen we het geheele vastgestelde plan dezer kunstreis naar de West te kunnen openen.

De groote moeilijkheden waren natuurlijk de kosten, die tot een minimum moesten worden teruggebracht. Door geven en nemen kon een sluitende begrooting worden gemaakt, waarbij met dankbaarheid moet worden vermeld, dat de Kon. Ned. Stoomvaart Mij, ten opzichte van het bedrag voor den overtocht zeer tegemoetkomend optrad.

Wij leggen er den nadruk op, dat deze kunstreis op voorstel van onze Groep Ned.-Antillen wordt ondernomen, dus niet van de tooneelisten, wel van het Alg. Ned. Verbond uitgaat.

De stoomverbinding Suriname-Curaçao.

We lezen hierover in de Memorie van Antwoord, in de Begrooting van Suriname:

De, van de kamer van koophandel ontvangen winst- en verliesrekening over 1931 van het Agentschap op Curaçao en wat hiermede verband houdt wordt in afschrift ter griffie nedergelegd ter kennisneming voor de leden Hieruit zal hun blijken hoe het subsidiebedrag is besteed.

Hoewel de regelmatige productenverscheping naar Curaçao aanving op een tijdstip waarop de behoeften van de Curaçaosche markt tengevolge van eene inkrimping van het petroleumbedrijf aldaar reeds belangrijk waren teruggegaan, konden in den beginne nog behoorlijke zendingen van landbouwproducten — in hoofdzaak van den klein-landbouw— derwaarts plaats hebben.

Gaandeweg is de gelegenheid tot afzet elders sterk teruggegaan, ook doordien verschillende nadeelige factoren samenwerkten om de mededinging voor het Surinaamsche product zwaarder te maken.

De koersdaling van het Engelsche pond en van den Venezuelaanschen bolivar gaf een belangrijken voorsprong aan den uitvoer uit de Britsche koloniën en uit Venezuela. Hierbij kwam, dat Curaçao zelf door een voor dit eiland abnormaal sterken regenval in de laatste maanden, een belangrijke eigen productie van gewassen had, welke in de regel ingevoerd moeten worden.

De hieruit voortvloeiende nadere beperking van den invoer en de inzinking der prijzen heeft den Surinaamschen uitvoer derwaarts natuurlijkerwijze merkbaar gedrukt.

Waar echter deze factoren niet of niet geheel onverzwakt zullen blijven bestaan, terwijl bij eene wederopleving van de werkzaamheden der petroleummaatschappij eene behoeftentoeneming te verwachten is, kan niet gezegd worden, dat de kansen voor Suriname op een loonende export naar Curacao zouden zijn verkeken.

Met het oog hierop meent de ondergeteekende, dat de proefneming nog eenigen tijd behoort te worden voortgezet, alvorens een op langere ervaring steunend besluit genomen kan worden.

Gedurende het tweede halfjaar van 1931 werd met de booten der gesubsidieerde snelverbinding een hoeveelheid van 640 ton verscheept, terwijl in het afgeloopen jaar f 60 000 werd uitbetaald voor de zendingen aan het agentschap.

Ongetwijfeld is hierdoor eenige verlichting van druk verkregen voor de plaatselijke, overvoerde eigen markt.

Merkwaardig.

Over het algemeen was de kennis die men bij andersdenkenden had omtrent het Katholicisme nu niet van zoo'n heel bijzonder gehalte. Deze werd opgehaald uit twee, en derde rangsboekjes van niet-Katholieken.

We herinneren ons nog het verhaal, dat indertijd de bibliotheek geweild werd van een bekend niet katholiek staatsman; en in die heele groote bibliotheek werd 1 zegge een boek gevonden van een katholieke auteur.

We meenen ons te herinneren dat het bij de Savornin Lohman was.

Schrijver dezes gidste indertijd een paar Dominés door een kloosterbibliotheek, en deze bezoekers stonden verwonderd dat daar de volledige werken waren van een Luther en Calvijn. Maar toch begrepen ze al heel spoedig dat het de meest redelijke weg is, zijn tegenstanders te bestudeeren uit de eigen werken.

In de laatste jaren is gelukkig daarin wat verbeterd.

Een paar merkwaardige gebeurtenissen lazen we in de laatste bladen.

Op het Paaschcongres der S.D.A.P. heeft de socialist Vliegen een rede gehouden over de Pauselijke encycliek Quadragesimo anno. We hebben het verslag van het congres nog niet ontvangen, maar we hoorden al wel dat Vliegen de encycliek goed gelezen had.

In diezelfde week had de vergadering plaats der liberale Vrijheidsbond te Leeuwarden, waar de Mr. Joh. J Belinfante een rede hield over hetzelfde onderwerp, en daarbij kwam tot de volgende conclusie, welke zooals vanzelf spreekt, we nadrukkelijk geheel voor zijn rekening laten.

„Door het onderzoek van de Encycliek zijn twee dingen voldoende duidelijk geworden.

Vooreerst, dat al mogen vele passages in de Encycliek voedsel geven aan de gedachte, dat de Paus practisch zeer dicht bij de socialistische opvattingen staat en dat derhalve ook de Katholieken zich in de praktijk nog meer dan tot dusver in socialistische richting zullen hebben te oriënteeren, de werkelijkheid toch is deze, dat de Paus ondanks de ietwat schampere wijze waarop hij zich op menige plaats over het liberalisme uitlaat, een opvatting van de staatstaak huldigt, welke in vele opzichten identiek is met die van het moderne liberalisme, dat dan ook feitelijk nergens in de encycliek bestreden wordt.

En in de tweede plaats dat de radicale katholieken, al trachten zij deze Encycliek zooveel mogelijk ten bate van hun opvattingen uit te buiten, toch weinig reden zullen hebben om zich over dit Pauselijk document te verheugen, aangezien het verschillende van hun stellingen, die moeten leiden tot ondermijning van de grondslagen onzer tegenwoordige samenleving en tot diepgaande staatsbemoeiing ter vervorming van ons maatschappelijk bestel, uitdrukkelijk verwerpt en de staat bij de verbetering van de toestanden slechts een zeer bescheiden secundaire taak toedenkt, terwijl op den voorgrond wordt gesteld een hervorming der zeden in Christelijken geest.

Thans staat dus vast merkte spreker op, dat de Roomsch Katholieke Staatspartij en de Liberale Staatspartij „De Vrijheidsbond" op den grondslag van deze Encycliek praktisch vruchtbaar kunnen samenwerken, mits eerstgenoemde slechts in acht neemt de vermaning van den Paus om zich te onthouden van ingrijpende wettelijke maatregelen tot verandering van de maatschappelijke of economische structuur, zoolang niet de gansche samenleving doortrokken is van den geest van rechtvaardigheid en naastenliefde.

Tenslotte stelde spreker in het licht dat de Paus ook tegenover het socialisme de persoonlijke vrijheid hoog houdt. Zoo reiken katholieken en liberalen elkander de hand in de eerbiediging en verdediging op staatkundig terrein van de persoonlijke vrijheid als het hoogste goed van den mensch."

BERICHTEN.

De Gouverneur naar de Bovenwinden.

Z. E. de Gouverneur van Curaçao zal op 6 Juni naar de Bovenwinden vertrekken tot het doen der jaarlijksche inspectie.

Welkom.

Zondag keerde met familie hier weer van zijn verlof terug de Hr. C. J. Debrot advocaat Generaal aan het hof van Justie,

Koloniale Raad.

In de vergadering van Donderdag 28 April werden de volgende ontwerpen aangenomen.

Ontwerp-verordening tot aanvulling van het „Curaçaosche Fallissementsbesluit 1931" (P.B. 1931 No. 58).

Ontwerp-verordening houdende bepalingen tegen verstekelingen.

In dank ontvangen.

Het verslag over het jaar 1931 uitgebracht door het bestuur der *Nationale Levensverzekering-bank*.

DE PADVINDERSDAG.

Deze dag is een waar succes geweest en des te meer te roemen, naarmate het weer van dien dag minder heeft meegewerkt, want het was Zaterdag een van de heetste dagen die we op Curaçao kennen.

Toch hebben onze jongens zich flink gedragen.

Er was al heel wat werk gedaan toen Z. E. den Gouverneur om 10 uur de vlag kwam breken, het kamp was reeds opgebouwd met den zeven M. hoogen springtoren en de keukens aangelegd.

In een kernachtig woord wees Z. E. de Gouverneur op het doel der Padvinderij, dat maar geen spelletje was of aangenaam bezig houden der jongens, maar een oefenschool om de jongens te leeren orde en tucht en liefde en behulpzaamheid tot de menschen en het vormen van hun karakters.

Het woord van Z. E. maakte indruk, en naar aanleiding van enkele gevallen van baldadigheden onzer jeugd, bij onbeheerd staande auto's, welke we deze week nog hoorden, hopen we van harte dat de padvinders hun weldadigen invloed ver in onze Curaçaosche Maatschappij mogen uitstrekken.

De demonstraties hebben dien dag een keurig verloop gehad. Vooral het, aan land brengen van een zieke, met eigen gemaakte werktuigen der jongens oogste veel succes in van het publiek, dat den ganschen dag het werken der jongens met veel belangstelling gadesloeg.

Op een groot bord werd ieder uur aangegeven de behaalde punten der verschillende patrouilles wat natuurlijk zeer animeerde.

Zeer leuk was de opvoering 's avonds van Tommy en Bosnie met Tante naar de dierentuin, waar de neefjes den tijger zoo plaagden, dat deze losbrak en de kinderen flink toetakelde, waarbij gelukkig padvinders de reddende hand boden.

Daadwerkelijke belangstelling van de zijde van het publiek is dien dag niet uitgebleven. De Aerated Water Company schonk twee vaten limonade, waarbij Kap. Antheunissen op een vat ijs tracteerde. Dat er dit met het warme inging, is te begrijpen. De Hr. Hoek tracteerde op een reuzenworst.

Dat de jongens hem niet op konden zegt genoeg, hoe groot die was.

De uitreiking der prijzen had 's avonds plaats door Kapt. Antheunissen, die daarbij een aardig woord sprak. Ook de Adjudant kwam namens Z. E. nog om vooral te prijzen de orde en correctheid die er onder de jongen heerschte.

De verschillende prijzen bestonden o. a. in boeken van Mevr. Chumaciero, Kapt. Antheunissen en de Heeren van Utrecht en Werner. Verder nog een boekentasch en een Parker vulpen van de eerste helpersbrigade.

De patrouille tijgers was de winnaar en de patrouilleleider de Vries kreeg de medaille.

De tweede prijs was voor de tweede patrouille, waarvan de leider Wagner de boekentasch ontving.

Des avonds werden er nog een 20 welpen geinstalleerd een waardige bekroning van dezen dag, waarover de padvinders maar vooral de leiders de Heeren van der Maarel en Rietkerk zeer tevreden kunnen zijn.

Donderdag is de Hr. van der Maarel met een 16 tal jongens naar Bonaire ter excursie vertrokken. Men hoopt ook daar een afdeeling te kunnen oprichten.

Veel succes.

Mr. Van DIJK voor OOST EN WEST.

Vrijdagavond, gelijk we reeds in ons blad van de vorige week vermeld hebben, hield Mr. Van Dijk Procureur Generaal een causerie over Nederl. Indië voor de leden van Oost en West.

In de laatste maanden zijn we nog al eens in contact geweest met dit Nederl. gebiedsdeel in onze Oost, meestal door filmen. Maar we merkten dezen avond toch weer, dat het gesprokene meer indruk nalaat dan het op het lichtbeeld geziene, althans wanneer een causerie geschiedt op de wijze waarop de Hr. Van Dijk dit kan.

Het Christelijk Mil. Tehuis biedt in zijn tuin een bijzonder geschikte gelegenheid. Het was zeer goed bezet; een echt elite gezelschap met Z.E. den Gouverneur, Mevr. van Slobbe en dochter aan het hoofd.

Mr. Eskes als waarnemend Voorzitter opende de avond met een welkom en leidde met een kort woord den spreker in, als een kenner van Indië, zooals weningen.

De Hr. Van Dijk bracht daarop eerst dank aan Z.E. en Mevrouw Van Slobbe voor hun tegenwoordigheid en begon toen met zijn reis naar onze Oost.

De reis begon in Nederland, waarbij we al aanstonds te hooren kregen de verschillende mogelijkheden waarmee we in Oost-Indië kunnen komen.

De Indische dagindeeling en het Indisch huis brachten ons dadelijk in een Oostersche sfeer, waarin we ons reisje gingen maken door Java.

De verschillende steden werden besproken, de spoorwegen in Indië, de cultures als thee en rijst en verder werden we ingeleid in de rechtspraak, het schimmenspel en de zoutregie enz.

Bij Bali kwam het waterschapsrecht ter sprake, bij Lombok de verschillende opstanden in Indië en aldus wist Spr. aan de verschillende eilanden zeer interessante bijzonderheden vast te knoopen, die op een echt prettige en gezellige wijze een mooi beeld van Indië gaven. De Hr. Van Dijk deed in ons het verlangen opkomen naar meer en we gelooven zeker, dar hij het publiek zou gerieven, wanneeer we later nog eens van hem te hooren kregen een speciaal onderwerp over b.v. het waterschapsrecht op Bali; de Minangkabouwers, Bataks, Boroboudour etc.

Het dankwoord van den Hr. Eskes was zeker de toehoorders uit het hart gegrepen, alsmede ook het propagandawoordje voor de band van Curaçao met Nederland.

Jubilé in het Sanatorium.

Zondag 24 April vierde zooals La Prensa mededeelde Mej. N. Fischborn den dag waarop zij 25 jaren geleden te Lubeck haar intrede deed in het Roode Kruis. Van af 1916 was ze aldaar werkzaam in een hospitaal. In de lente van dat jaar ging zij naar het Russisch front om daar tijdens de verschrikkelijke wereldoorloog in de ambulancen te werken. Om haar bijzondere verdiensten werd ze hier onderscheiden met de Roode Kruismedaille.

Na de oorlog keerde ze weer naar Lubeck terug, vanwaar ze in 1926 kwam naar het Sanatorium te Curaçao, waar haar zuster Mej. R. Fischborn directrice is. Enkele jaren heeft ze daar ook tijdens het verlof van deze laatste de directiestaf gevoerd.

Zuster N. Fischborn is zeker een van de meest sympathieke verpleegsters van genoemd ziekenhuis en uit de dagen, dat we belast waren met de geestelijke verzorging der katholieke zieken van het Sanatorium, bewaren we aan haar de meest aangename en prettigste herinneringen.

Onze beste wenschen aan deze jubilaresse, van wie we hopen, dat ze nog vele jaren haar weldoende invloed en helpende, troostende hand over de zieken van het Sanatorium moge uitstrekken.

Mgr. Verriet bij de uitvaart van den Heer van Vuuren.

Naar we in de Hollandsche bladen lezen, heeft Mgr. Verriet tijdens de uitvaart van den Heer van Vuuren aan een zijaltaar een H. Mis opgedragen voor de zielerust van den overledene.

Wij zijn blij, dat onze nieuwe Bisschop nog in de gelegenheid geweest is op zulk een bijzondere wijze zijn dankbaarheid te kunnen uiten en die van het geheele Curacaosche volk voor wat dit kamerlid als Indische specialiteit voor ons katholieke volk en vooral voor het onderwijs gedaan heeft.

Dr. van der Sleen voor het Algemeen Nederlandsch Verbond

De eerste avond van Dr. van der Sleen is reeds een waar succes geweest en van den kant van den Spreker en van de kant van het publiek.

De spreker voldeed bovenmate en de opkomst van het publiek was buitengewoon.

We misten maar weinig notabelen, toen we de za l eens hadden rondgekeken.

Ook Z.E. de Gouverneur met echtgenoote en dochters waren aanwezig.

De voorzitter der groep Antillen van het Algem. Nederl. Verbond Ir. J. de Pril opende met een welkom.

Reeds bij een vorige gelegenheid had spr. er op gewezen dat de moderne mensch het nationaal gevoel ouderwetsch noemt. Godsdienst immers en wetenschap zijn ook internationaal. In Nederland kan men Nederlander zijn, maar daarbuiten moet men zich aanpassen.

En men is trots op de wijze waarop men de vreemdeling kan naapen, terwijl men er niet aan denkt dat iedere aap dezelfde eigenschappen heeft.

Wat kan men beter doen zegt Spr. zeer terecht, dan zijn karakter bewaren.

Maar niet iedere mensch, wordt beheerscht door boven uitgesproken gedachte.

Dr. van der Sleen heeft gereisd door heel Europa en nam zijn hotel op zijn auto mee. Dit is wel modern. Bovendien is Dr. van Sleen wereldburger en een man van de wetenschap. Maar bij de eerste ontmoeting hier op Curaçao zeide hij: „Menschen wat is dat binnenkomen prachtig. Wat ben ik blij, dat dit stuk grond Nederlandsch is."

Over zijn tochten, die Dr. van der Sleen reeds op Curaçao gemaakt heeft is hij ook vol bewondering.

Wij, aldus Spr. doen dan ook onze best om Dr. van der Sleen veel goeds te laten zien. Dit is de beste medicijn tegen het vele slechte, wat over Curacao in den laatsten tijd gezegd is.

Hierna gaf spr. het woord aan Dr. van der Sleen. Een prettige verschijning, of wel niet jong meer, of wel mogelijk beweerd door de verschillende klimaten en temperaturen, die Dr. van der Sleen op zijn vele tochten heeft meegemaakt. Maar met een hart jong tintelend van geestdrift en een opmerkingsgave waarin geest zit Dr. van der Sleen heeft gesproken over Noord-Afrika, de Roode zee, en de landen van den Islam.

Een gedeelte van den woenst-ijn gordel die de wereld rond, langs den evenaar loopt. In die woestijngordel heeft de groote ontwikkeling der menschen plaats gehad, daar hebben de drie groote godsdiensten hun oorsprong gevonden. Daar is ook de bakermat geweest der groote culturen der menschheid.

Aan de hand van lantaarnplaatjes vertoonde spr. ons Carthago, Algiers, Tanger, de Sahara, het land der Mzabieten en de streken langs de Roode zee.

Op een geheel eigen wijze, met tal van interessante, geestige bijzonderheden vertoonde en vertelde spr. niet wat we in alle reisbeschrijvingen kunnen vinden, maar wat Spr. gezien had van landen die nauwelijks doorzocht zijn.

Dat Spr. in de twee dagen dat hij hier is, reeds goed zijn oogen de kost gegeven heeft was ook telkens te bemerken.

De Hr. de Pril bedankte dan ook na afloop hartelijk en sprak ons aller wensch uit, dat het niet bij deze eene lezing blijven zou, maar we Dr. van der Sleen binnenkort weer voor ons zouden zien.

Bioscoop voor "Volharding."

Naar wij vernemen zal de Hr. Fermin Martinez eigenaar van de Cine Rialto een bioscoopvoorstelling geven, waarvan de baten zijn voor de Curaçaosche voetbalclub „ Volharding" met het doel geld bijeen te krijgen om eenige wedstrijden te kunnen spelen in Caracas.

Deze bioscoopvoorstelling is Maandagavond 2 Mei. En de entreeprijs bedraagt 50 cts.

We gelooven wel dat velen gaarne zullen bijdragen, om dat mooie doel van onze Kampioenclub zoo spoedig mogelijk te doen slagen.

Oostenrijksch Consul.

Gedurende het verlof van den Heer Otto F, Marent zal het Oostenrijksch consulaat worden waargenomen door den Heer H. J. Roefstra.

Surseance van betaling.

De griffier van het Hof van Justitie optredende als Griffier van het Kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden, zittingsplaats Curaçao, maakt hierbij bekend :

1o. dat op 16 April 1932 door de naamlooze vennootschap „Eerste Curaçaosche Stoomwasscherij" gevestigd op het eiland Curaçao, een verzoekschrift is ingediend tot het bekomen van Surseance van betaling ;

2o. dat door den Rechter in dit Kantongerecht is bepaald, dat de schuldeischers benevens de schuldenaars, zullen worden opgeroepen tegen Zaterdag, den 7den Mei 1932, des voormiddags te 9 uur, ten einde op voormeld verzoekschrift te worden gehoord.

Aan- of overrijding met motorrijtuigen.

Verschenen is het publicatieblad No 46 de verordening van den 20 sten April 1932 houdende eenige regelingen van burgerlijken aard bij botsing, aanrijding of overrijding met motorrijtuigen en houdende regeling van den ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen.

Overname P. A. N. A. M. door Standard.

Naar we van betrouwbare zijde vernemen zijn er plannen gaande, dat de plant van de P. N. A. M. op Aruba door de Standard zal worden overgenomen.

De onderhandelingen zijn reeds in een zeer gevorderd stadium.

Scheepvaart misère.

Een bericht uit Rotterdam ontvangen, meldt dat de Holland Amerika Lijn het afgeloopen jaar een deficit had van 4¾ millioen gulden. Men zal trachten een regeling treffen met de schuldeischers, terwijl het aandeel kapitaal belangrijk zal worden verminderd.

WEDSTRIJD PROGRAMMA

Zondag 1 Mei 1932.

MUNDO NOBO.

1ste Klasse : Goahead—Trekvogels
Aanvang 4.15
Scheidsrechter : Hr. Brand.

2de Klasse : Olympia—Van Nes
Aanvang 3 uur
Scheidsrechter : Hr. Schouwee.

ASIENTO-TERREIN.

Res. 1ste Klasse : Asiento 2 - R C C. 2
Aanvang 4.15
Scheidsrechter : Hr. Stomp

2de Klasse : Bismarck—S. D. O.
Aanvang 3 uur
Scheidsrechter : Hr. Eugenio

R. C. C.-TERREIN.

2de Klasse : D. D. V. O.—DE WEST
Aanvang 4.15
Scheidsrechter : Hr. Winters.

Consul Generaal van Haiti.

De Heer E. Martijn consul van Haiti is benoemd tot consul generaal van deze republiek.

Weer terecht.

De verloren gewaande bootsman L.D van de Red. D. Line is Zaterdagavond weer thuis gekomen.

Officieele Berichten.

De Loods H. J. Mellema van St. Nicolaasbaai op Aruba is overgeplaatst naar de Bullenbaai op Curaçao en de Loods A. Smit van de Bullenbaai op Curaçao naar de St. Nicolaasbaai op Aruba.

Schepenlijst in de week van 1—8 Mei

S. S.	Aank.	van	Vertr.	naar
Flandre	30/4	Cristobal	1	Le Havre
Heinz Horn	1	Hamburg	1	Cartagena
Falcon	1	Maracaibo	1	New-York
Trujillo	1	Maracaibo/Aruba	1	La Guaira
Orazio	4	Costa del Pacifico	5	Genua
Trujillo	3	La Guiara	3	Aruba/Maracaibo
Astrea	4	New-York	4	Aruba/Maracaibo
Eupatoria	4	P. Limon	4	Hamburg
El Libertador	4	Maracaibo/Aruba	4	La Guaira
Baarn	4	Costa del Pacifico	4	Amsterdam
Trujillo	5	Maracaibo/Aruba	8	La Guaira
Orinoco	5	Hamburg	6	P. Limon
Rugia	5	Mexico	5	Hamburg
Austvangen	5	New-Orleans	6	Paramaribo
Colombie	6	Le Havre	6	Cristobal
Alemania	-	Curaçao	6	Maracaibo
Amor	6	Aruba-Maracaibo	6	New-York
El Libertador	6	La Guaira	6	Maracaibo
Davisian	6	Liverpool	7	P. Limon
Cottica	8	New-York	8	Amsterdam
Dalvangen	8	Paramaribo	8	New-Orleans
Lara	8	New-York	8	Maracaibo
Caracas	8	Maracaibo	8	New-York
El Libertador	8	Maracaibo/Aruba	9	Aruba/Maracaibo

Ontvangst Mgr. Verriet.

Naar de La Cruz mededeelt zijn in de feestcommissie nog verder als ceremoniemeesters benoemd behalve de Heeren F. G. Mensing en Dr. v.d. Veen Zeppenveldt de Heeren Mathias Bartels Daal, Ernesto Martijn en Elias A. Römer.

Over de ontvangst, waarvan nog een officieel programma volgen zal, vernamen wij, dat Woensdag morgen 11 Mei om acht uur Mgr. door eenige Paters en de feestcommissie zal worden afgehaald, waarna de stoet, waarin o.a. een zestigtal jongens met banieren, langs Hoogstraat, Witte weg, Niewindtstraat en Breedestraat naar de kathedraal zal gaan, waar Mgr. Kerkelijk zal worden ontvangen. Dit zal zijn 9 uur. Daar zal Mgr. een toespraak houden en een plechtig Te Deum worden gezongen. Na afloop hiervan is het receptie aan het huis van den bisschop.

In de Niewindtstraat voor de kerk der Heilige Familie zullen de schoolkinderen worden opgesteld om Mgr. te huldigen.

We vernemen nog dat des avonds door de zorgen der Gas Mij. het Brionplein schitterend zal geillumineerd worden.

Verjaardag Prinses Juliana.

Heden herdenkt prinses Juliana haar 23ste verjaardag. Moge God het leven van deze sympathieke prinses en toekomstige troonopvolgster nog vele jaren sparen.

Hedenavond zal het muziekcorps van Scherpenheuvel een uitvoering geven waarvan het programma hieronder volgt:

1 Wien Neerlandsch Bloed.
2 N. E. O. Marsch. M. Maas.
3. Treuschwur. Ouvertüre. J. Martin.
4. Le Pré aux Clercs. Extraits de l'Opéra-comique. Hérold.
5 La Plébéienne. Fantaisie. J. Martin.
6 L' Arche d'or. Ouverture. G. Gadene.

PAUZE.

7 Die lustige Witwe. Operette. Franz Lehar.
8 Das Echo in Walde. Phantasie. J. Martin.
9 Les Echos du Moulin de Rosay. Fantaisie. F. Baziray.
10 L'Antenne. Marche. S. P. van Leeuwen.
11 Wilhelmus.

POLITIEBERICHTEN.

Ingaande 1 Mei a.s. 6.00 uur voorm. zullen de nieuwe tarieven toegepast worden voor het gebruik van huurauto's alhier.

De tariefcommissie, bedoeld in art. 61a, der Algemeene Politiekeur 1917 heeft aan den wensch van velen weten te voldoen door in dit tarief ook speciale prijzen te vermelden van naar te voren op te geven punten buiten het 1e. of Stadsdistrict gelegen.

Tariefkaarten zullen gratis verstrekt worden aan de chauffeurs dier huurauto's, c.q. aan belanghebbenden ; terwijl bovendien in de Curaçaosche Courant het tarief nader voledig vermeldt wordt.

Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Rotterdam.

Van genoemde instelling ontvingen wij de door genoemde Kamer uitgegeven statistiek van handel, nijverheid en verkeer van Rotterdam over de vier kwartalen van 1931, mede bevattende de vergelijkingscijfers voor de kwartalen van 1930. Gedurende het jaar 1931 zijn in de verschillende havens langs den Waterweg van Rotterdam naar zee („Nieuwe Waterweg"), benevens te Dordrecht (vormende tezamen de zeehavens in de Rijn-Maasdelta), binnengekomen 14.153 zeeschepen, metende 22.790.920 tons netto.

Hiervan hebben Rotterdam bezocht 11.383 schepen metende 18.072.955 tons netto.

Het totale goederenverkeer ter zee van Rotterdam met de nabij gelegen kleine havens omvatte in 1931 bijna 33.500.000 ton van 1.000 K.G., tegenover ongeveer 23.250.000 ton voor Antwerpen. Rotterdam nam dus met betrekking tot het goederenverkeer over dit tijdvak weder de eerste plaats in op het vasteland van Europa.

Het internationale goederenverkeer langs den Rijn van en naar Rotterdam omvatte in 1931 bijna 21.667.000 ton van 1.000 K.G., zijnde 50,49 % van het geheele Rijnvaartverkeer over de Nederlandsche grens.

BUITENLANDSCH OVERZICHT.

In het **OOSTEN** maken we voor Shanghai de eigenaardigheid mee, dat er thans vrede is, ofschoon de vrede nog niet officieel gesloten.

Onderhandelingen zijn er wel gaande, maar vlotten niet.

In Mansjoerije heeft het Russisch-Japansch conflict nog steeds dreigende vormen, vooral nu ook in China communistische benden aan het onrust zaaien zijn.

In de **VER. STATEN** is het Lindberghje nog steeds niet terecht.

Van grooter belang dan al dit, zijn de verkiezingen geweest in **DUITSCHLAND**.

De Nationaal Socialisten zullen als sterkste partij in den landdag zitting nemen. Van de Pruisische regeeringspartijen heeft het Centrum zich niet slechts gehandhaafd, doch zelfs een aantal stemmen gewonnen, terwijl de Sociaal-Democraten ruim een vierde van hun stemmen verloren hebben en de Duitsche Staatspartij nagenoeg gesmolten is.

De communisten moesten een groot heel geaantal zetels afstaan.

TARIEF vastgesteld door de Commissie bedoeld bij artikel 61a van de Algemeene Politiekeur 1917, benoemd bij Gouvernements Beschikking No. 20 dd. 7 Januari 1932.

IN HET STADSDISTRICT.

(Aan den eenen of anderen kant van de haven).

Van 6 uur voorm. tot 12 uur nacht per rit (hoogstens 3 personen F. 0.50.—
Voor meer dan drie pergonen in één auto wordt het tarief verhoogd met per persoon „ 0.25.—
Van 12 uur nacht tot 6 uur voorm. per rit het dubbele tarief.

IN HET STADSDISTRICT.

(Van den eenen naar den anderen kant van de haven).

Van 6 uur voorm. tot 12 uur nacht per rit (hoogstens 3 personen „ 1.—
Voor meer dan drie personen in één auto wordt het tarief verhoogd met per persoon „ 0.25
Van 12 uur nacht tot 6 uur voorm. per rit (hoogstens 3 personen) „ 1.50
Voor meer dan drie personen in één auto wordt het tarief verhoogd met per persoon „ 0.25

TOEREN BINNEN OF BUITEN HET STADSDISTRICT

Met een auto voor 5 personen:
Voor het eerste half uur of deel er van hoogstens „ 2.—
Voor elk volgend kwartier of deel er van hoogstens „ 1.—
Met een auto voor meer dan 5 personen:
Voor het eerste half uur of deel er van hoogstens „ 3.—
Voor elk volgend kwartier of deel er van hoogstens „ 1.50

SPECIALE PRIJZEN VOOR RITTEN NAAR VOORAF OP TE GEVEN, BUITEN HET STADSDISTRICT GELEGEN PUNTEN EN TERUG.

(Inbegrepen hoogstens 15 minuten wachten op dat punt. Bij langer wachten, de prijs hiervoor onderling te regelen tusschen chauffeur en huurder, indien de rit langer heeft geduurd dan ½ uur rijdens.

Uit het Stadsdistrict naar:	Dagtarief voor auto. (van 6 uur voorm. tot 12 uur nacht).		Nachttarief voor auto. (van 12 uur nacht tot 6 uur voorm.)	
	5 personen.	meer dan 5 personen.	5 personen	meer dan 5 personen.
Barber en Dokterstuintje	F. 10.00	12.50	12.50	15.00
Bullenbaai	6.00	7.50	7.50	10.00
Caracasbaai	4.00	5.00	6.00	7.50
Emmastad	2.50	3.00	4.00	5.00
Engelen	2.00	2.50	2.50	3.00
Groot St. Joris	5.00	6.00	6.00	7.50
Hato (grot)	4.00	5.00	6.00	7.50
Jan Thiel	4.00	5.00	6.00	7.50
Julianadorp	2.00	2.50	2.50	3.00
Klein St. Joris (Landhuis	6.00	7.50	7.50	10.00
Klein St. Joris (Strand)	10.00	15.00	15.00	20.00
Kruispunt Kijhoek	7.00	8.50	8.50	11.00
Lagoen Knip	15.00	20.00	20.00	25.00
Montagne	4.00	5.00	6.00	7.50
New Port	6.00	7.50	7.50	10.00
Piscaderabaai	2.00	2.50	2.50	3.00
Rio Canario	2.00	2.50	2.50	3.00
Rit om het Schottegat	2.50	3.00	4.00	5.00
Ronde Klip	5.00	6.00	6.00	7.50
Santa Cruz	10.00	12.50	12.50	15.00
Santa Martha	10.00	12.50	12.50	15.00
Santa Rosa	2.00	2.50	2.50	3.00
Santa Maria	2.00	2.50	2.50	3.00
Savonet	12.50	17.50	17.50	22.50
Sint Michiel	4.00	5.00	6.00	7.50
Scherpenheuvel	2.00	2.50	2.50	3.00
Westpunt	15.00	20.00	20.00	25.00
Willebrord	6.00	7.50	7.50	10.00

De prijs naar plaatsen niet in het tarief vermeld, wordt nadat tusschen chauffeur en huurder omtrent den afstand overeenstemming is verkregen, berekend naar den prijs voor een rit naar het dichtstbijgelegen in het tarief vermelde punt, vermeerderd of verminderd met F. 0.15 voor elken K.M. rijdens, hetwelk de te bereiken plaats verder of dichter bij dat punt gelegen is.

Wordt bij terugkeer niet van dezelfde auto gebruik gemaakt (tenzij dit geschiedt buiten schuld van den gebruiker), dan is de passagier toch bovenstaand tarief verschuldigd.

Willemstad, 1 Mei 1932.

De Commissie,
JOSSY C. HENRIQUEZ
W. S. PH. DE JONGH.
Kapt: W. ANTHEUNISSEN.

Pinkster Excursie.

De Koninklijke Nederlandsche Stoomboot Maatschappij NV. biedt het publiek de gelegenheid de volgende Pinksterexcursies te maken.

CURAÇAO - LA GUAIRA - CURAÇAO.

1. Per S.S. „EL LIBERTADOR"

Vertrek van Curaçao Zaterdag 14 Mei 6 P.M.
Aankomst te La Guaira Zondag 15 Mei 8 A.M.
Vertrek van La Guaira Maandag 16 Mei 2 A.M. (Zondag nacht)
Aankomst te Curaçao Maandag 16 Mei 2 P.M.

Excursie-rondreisbiljet **fl. 60.--** eerste klasse per persoon

2. Per S.S. „COLOMBIA" — S.S. „EL LIBERTADOR"

Vertrek van Curacao Donderdag 12 Mei 5 P.M. (MS. Colombia)
Aankomst te La Guaira Zaterdag 14 Mei 6 A.M.
Vertrek van La Guaira Maandag 16 Mei 2 P.M. (Zondag nacht)
Aankomst te Curacao Maandag 16 Mei 2 A.M. (SS. El Libertador)

Excursie-rondreisbiljet **fl. 65.--** eerste klasse per persoon.

Passagiers kunnen tegen dezelfden prijs de terugreis van La Guaira naar Curaçao ook maken per SS. „El Libertador" dd. 20 Mei 10 a.m. van La Guaira en komen dan 20 Mei 10 p.m. te Curaçao aan.

Voor verdere inlichtingen wende men zich tot het Hoofdagentschap der Koninklijke Nederlandsche Stoomboot Mij. NV.

2—1

Wereldwerkeloosheid.

We drukken hieronder af de cijfers van het internationale arbeidsbureau van de wereldwerkeloosheid, over de eerste maanden van dit jaar in vergelijking met de werkeloosheid in zelfde maanden van het vorige jaar.

Aantal werkeloozen.

	1931	1932	Percentage 1931-1932
Duitschland	4,971,843	6,127,808	+ 23
Oostenrijk	334,044	361,948	+ 8
Groot Brittanie	2,697,422	2,809,193	+ 4
Belgie	190,915	333,485	+ 75
Denemarken	70,961	106,464	+ 50
Nederland	100,340	181,493	+ 81
Zwitserland	60,181	102,900	+ 71
Czechoslowakije	93,476	146,325	+ 57
Australie	104,951	118,732	+ 13
Canada	31,602	41,482	+ 13
Hongarije	27,144	33,893	+ 25
Zweden	70,437	93,272	+ 32
Frankrijk	59,915	337,129	+ 463
Italie	792,435	1,174,266	+ 48
Japan	362,050	470,737	+ 30
Noorwegen	29,107	37,796	+ 30
New Zeeland	17,556	45,539	+ 159
Polen	340,718	325,782	— 5

Van de Vereenigde Staten werden geen cijfers opgegeven; alleen medegedeeld dat het aantal werkeloozen van 1931 — 1932 met 17% gestegen was.

Amateur Photografen!

Alweer een groote Reductie!!

Koopt bij ons uw filmen, en wij ontwikkelen die voor U --; GRATIS!

Afdrukken tot 6 x 9 cM. per stuk f. 0.08
van 6½ x 11 tot 9 x 12 cM. per stuk f. 0.11
8 x 14 of postkaarten per stuk f. 0.15
Bij 100 of meer afdrukken 10% korting.

Alle afdrukken op prima kwaliteit papier, hoog glanzend, blijvend werk.

Binnen de 24 uur aflevering.

Open van 8 uur s'morgens tot 10 uur s'avonds.

Breng ons uw proefwerk.

„Photo Studio".

F. J. JANSEN Gz.
Breedestraat 128, Otrabanda.
even voor Autostaanplaatsen en markt.

2—1

De prachtige albums om Nestlé-zegels te verzamelen zijn aangekomen.

Deze Nestlé's zegels

zijn te vinden in alle verpakkingen van Nestlé chocolade reepen en bonbons.

HET ALBUM NESTLÉ (Deel 1)

bevat ruimte voor 300 verschillende zegels die in het eerste deel behooren. Er zijn 25 verschillende series, die elk 12 zegels bevat; elke serie is voorzien van een speciaal uitgebreid artikel met beschrijving van de verschillende plaatjes. Deze artikelen zijn geschreven door zeer beroemde professoren en vormen dus een heel leerrijk album van groote waarde voor kinderen.

HET ALBUM NESTLÉ

is te verkrijgen des namiddags tusschen 2 en 5 uur bij „LA CASA ROSADA". van de firma C. Winkel & Zonen, in ruil voor 25 omslagen van de 15 c. Nestlé reepen of omslagen in gelijke waarde van de grootere verpakkingen

ALS UW ALBUM VOLLEDIG IS

brengt het naar La Casa Rosada, en U zal dan een mooi cadeautje ontvangen. Natuurlijk blijft het album Uw eigendom om er later meer pleizier van te hebben.

4—1 **C. Winkel & Zonen.**

TE KOOP.

Origineel modern Zitkamer-Salon ameublement, bestaande uit: Bank, Theekast met Boekenrek, 3 Fauteuils met Tafel en bijzettafeltje, Hanglamp, Staande Schemerlamp en Muurlamp, ontworpen door architect.

Adres: Mevrouw
JONGENEEL-WASSMANN
Huis 51. ISLA.

1—3

KON. NED. STOOMBOOT MIJ. N.V.

Afvaarten van Curaçao.

Naar Santa Marta, Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal en Pto. Limon:
„Venezuela" 11 Mei
„Costa Rica 23 Mei
„Simon Bolivar" 8 Juni
„Crijnssen" 28 Juni

Passages naar New York, New Orleans en Havana via Cristobal in connectie met de voornaamste lijnen van Cristobal worden verstrekt tegen gereduceerde prijzen.

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados, Plymouth, Havre, Amsterdam en Hamburg:
„Colombia" 12 Mei
„Venezuela" 26 Mei
„Costa Rica" 9 Juni
„Simon Bolivar" 23 Juni

Naar Port au Prince en New York:
Van Rensselaer" 9 Mei
„Oranje Nassau" 30 Mei

Passages naar Europa via New York in connectie met de voornaamste lijnen van New York worden verstrekt tegen gereduceerde prijzen.

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Guanta, Cumana, Pampatar, Carupano, Trinidad, Georgetown, Paramaribo, Madeira, Plymouth, Havre en Amsterdam:
„Cottica" 8 Mei
„Van Rensselaer" 29 Mei

Naar Pto. Cabello en New York:
„Amor" 6 Mei
„Astrea" 13 Mei

Direct naar La Guaira:
„El Libertador" 4 Mei
„El Libertador" 14 Mei

Naar Cristobal en Pacific Kust:
„Jason" 12 Mei
„Boskoop" 2 Juni

Direct naar Rotterdam:
„Baarn" 1 Mei
„Haarlem" 11 Mei

Naar Bonaire, Sint Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius en St. Kitts:
„Atlas" 30 April
„Atlas" 14 Mei
„Atlas" 28 Mei
„Atlas" 11 Juni
} 9 a.m.

Naar San Juan, San Pedro de M. en Sto. Dom. City:
„Baralt" 12—15 Mei

Naar Kingston, Port au Prince, (opt. Hait. Havens,) San Pedro de M. en Sto. Dom. City:
„Baralt" 26—28 Mei

Naar Maracaibo via Aruba:
„Astrea" 4 Mei
„Luna" 18 Mei
„Medea" 25 Mei
„Astrea" 8 Juni
„Flora" 15 Juni
} 10 p.m.

VAARPLAN SS. „EL LIBERTADOR":

Aankomst te CURACAO	Woensdag 4 Mei	1 p.m.
Vertrek van CURACAO	Woensdag 4 Mei	6 p.m.
Aankomst te La Guaira	Donderdag 5 Mei	8 a.m.
Vertrek van La Guaira	Donderdag 5 Mei	5 p.m.
Aankomst te CURAÇAO	Vrijdag 6 Mei	7 a.m.
Vertrek van CURACAO	Vrijdag 6 Mei	2 p.m.
Aankomst te Maracaibo	Zaterdag 7 Mei	8.30 a.m.
Vertrek van Maracaibo	Zaterdag 7 Mei	2 p.m.
Aankomst te Aruba	Zondag 8 Mei	5.30 a.m.
Vertrek van Aruba	Zondag 8 Mei	7.30 a.m.
Aankomst te CURACAO	Zondag 8 Mei	2 p.m.
Vertrek van CURACAO	Maandag 9 Mei	11 a.m.
Aankomst te Aruba	Maandag 9 Mei	5 p.m.
Vertrek van Aruba	Maandag 9 Mei	6 p.m.
Aankomst te Maracaibo	Dinsdag 10 Mei	8.30 a.m.
Vertrek van Maracaibo	Dinsdag 10 Mei	2 p.m.
Aankomst te Aruba	Woensdag 11 Mei	5.30 a.m.
Vertrek van Aruba	Woensdag 11 Mei	7 a.m.

N. B. Aan boord van de Colon- en Suriname-Lijn-Schepen worden geen bezoekers toegelaten, tenzij in het bezit van een toegangskaart uitgegeven door het Hoofdagentschap.

Alle aanvragen voor lunch en diner aan boord van de Colon- en Suriname-lijn-schepen, gedurende het oponthoud in deze haven, moeten gericht worden aan het Hoofdagentschap.

Toegang tot de Westwerf: UITSLUITEND via het hek aan de Havenstraat.

V. ROSSEM'S
Poorters-Toeback
DE BESTE VARINAS

No se les
DOSEE★

—cuando se resfríen...

EL exceso de medicina interna para los resfriados que los niños contraen tan a menudo, tiende a perturbarles la digestión. Además, rebaja su vitalidad, dando así pábulo a dolencias más graves.

¡Pero no hay que descuidar los resfriados! Millones de madres en la actualidad solucionan este problema tratándolos al primer síntoma—*pero externamente*. Al acostar al nene, solamente frótele—

VICKS VAPORUB

★DOSEAR
Del cuño Vicks: Dosear —administrar con exceso medicinas por la boca.

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij nietplaatsing nimmer teruggegeven.

St. Eustatius April 21st 1932.

To the Editor of the Amigoe

Curaçao.

Sir

Please kindly give me a little space in your paper for the insertion of some grievances with regard to freight rates of Steamer „Atlas" to and from Curacao.

It was indeed no easy work to regulate the prices of freight for steamer service on the Curaçao and St. Martin line. Too many circumstances have to be reckoned with to make that service successful, and to the advantage of the Company and also to the welfare of the islands, where conditions of life and commerce are quite different to life and commerce in greater places.

The usual rules for freight regulatings could not be applied, but a way more or less in conformity with these conditions ought to be followed.

Now the freight prices are different 1o. for ton-loads, 2o. for parcel receipts, 3o. for labourer packages.

It must be granted, that the rates per ton-loads and labourer packages are quite reasonable, but those for parcel receipts are not proportionate. For instance for a bbl of potatoes or yams, Statia to Curaçao, value $ 1.00, freight $ 2.50, for crate of Onions or potatoes $ 0.60, boxes with store provisions from Curacao, according to weight, for instance a bag of corn or flour $ 1.10, case of kerosine $ 0.70, these rates are certainly extortionate.

Now, unhappily the shipments to and from Curaçao consist mostly of these articles. Ton loads for Saba, St. Eustatius, and I hear for St. Martin are not shipped from Curaçao. The labourer packages time is pretty well passed also. Where in comparison few men from these islands work in Curaçao nowadays, formerly hundreds of packages left this port. The principal shipment consist of the packages from Curaçao, viz parcel receipts — Small Shopkeepers as well as private individuals send small orders to the store in Curaçao. The financial condition of our inhabitants and the peculiar way of of business in these islands, do not allow great orders. Planters ship one or two bags of potatoes or other stuff to persons in Curaçao for their use, or to sell or exchange for store provisions. Only in this way shipment takes place. It is my opinion that in the rates of parcel receipts, these ought to be more lenient and accommodating.

Of course a steamer has to stand by with rules and scales, but it is not the usual way for us. We are accostumed to more or less, uniform freight prices used bij the schooners and which during scores of years have become traditional. That is one of the great objections which marks „Vox Populi" of Saba and St. Eustatius, and causes antipathy for steamer service.

Thanking you again for space, I beg to remain, dear Editor,

Yours truly

J. G. Lespier.

M. de Red.

Of Uw berichtje in uw blad van 2 April, met het opschrift „Geen reclame voor de zeilvaart", tendens bevat, laat ik in het midden. In ieder geval is het voor de voorstanders van de Stoomverbinding met de B. W. zooals die thans geregeld is, heusch geen sterk — laat ik zeggen een belachelijk argument. En om de algeheele onwaarheid die het bevat en om het gemis van bewijskracht.

Durft iemand te beweren dat de gevaren voor passagiers en goederen aan zeilvaart verbonden, een deugdelijke reden is om tot Stoom over te gaan. Als zeildienst zoo iets gevaarlijks is, waarom heeft het gouvernement dan aan duizenden passagiers toegestaan op schepen te reizen, Waarom het leven gewaagd van Gouverneurs, Gezaghebbers, Dokters Rechters en alle ambtenaren door zoo'n erg gevaarlijke reisgelegenheid?

Vroeger vóór de Christiansted en Prinses Juliana een korten tijd de verbinding met de B. W. onderhielden, en daarna toen de dienst de laatste 20 jaren werd waargenomen door de families Vanterpool en Hassell — menschen die altijd conscientieus het beste materiaal en de ervarenste zeelui hebben in dienst gesteld, is nooit eenig persoonlijk ongeluk voorgekomen. Eens slechts is er wat verlies geleden aan goederen, die niet verassureerd waren, toen de Ina Vanterpool zoo treurig aan haar eind kwam.

Sprekend van de laatste 23 jaren, waarin ik persoonlijke ondervinding bekwam, durf ik het gevaar met die dienst gerust tot nul te reduceeren.

Dan is het verhaaltje ook geheel bezijden de waarheid.

1o. Met de familie H. wordt bedoeld de algemeen bekende en om zijn behulpzaamheid en voorkomdheid algemeen beminde Captain Ben, de weldoener onzer eilanden. Nooit heeft hij plan gehad een concureerende verbinding te openen tusschen de Holl. eilanden en St. Thomas en St. Kitts. Wel is er gefluisterd, dat een Schoenertje, varend op St. Thomas en St Kitts de goederen voor eigen winkels op Saba zou aanbrengen.

2o. Geen Schoener was er op St. Thomas aangekocht.

De Mary C. Santos vaart reeds jaren met Capt Ben als eigenaar en lang onder zijn Commando en was op St. Eustatius een welkom schip, dat wel hulp bracht in nood.

3o. Het vertelseltje gaat verder: „Eenige personen waren de bark gaan halen en gingen daarmee op weg naar onze Bovenwinden. Onderweg. —St. Kitts nog wel ! — ontmoette ze de vergane Three Sisters en ziende dat van dit wrak nog wat te halen was... gingen zij daarop over om het te slopen."

De waarheid is dit; Het schip was op St. Eustatius en Saba geweest op weg naar St. Thomas om muildieren te laden — men zou langs St. Croix (Christianstad) varen om te zien of men de masten van de Three Sisters kon bergen— van welk schip Capt. Ben en familie de eigenaar is.

Toen men daarmee bezig was, stak onverwacht een zware Squall op — geen lichte storm ! — en vóór men kans had om het schip geankerd tusschen de bekende gevaarlijke reep van St. Croix' Noordelijke haven, uit te brengen, zat het op de rotsen.

Het is wel armzalig dat de promotors van de stoomvaartverbinding uit dit treurig ongeluk een argument halen om voor de instandhouding der Stoomverbinding te werken. Ze zullen er eerder door geschaad dan gebaat worden.

Dankend,

M. de Groen.

Iets over den zakdoek.

Het toilet-artikel, dat wij gewoon zijn als onontbeerlijk te beschouwen, de zak doek, werd in Europa pas in het midden der vijftiende eeuw in gebruik genomen of beter gezegd, als modersnufje ingevoerd. Want het kleine, ovale doekje dat in Venetië, den zetel der kantindustrie, zijn oorsprong vond, diende méér voor sieraad dan voor gebruik.

De uitvoering er van was zóó kostbaar dat nog tegen het einde van de zestiende eeuw, dank zij het Edict van Dresden (1595) alleen edellieden een dergelijk doekje mochten dragen. Aan het hof van Hendrik den Tweede was men bijzonder op het bezit van een neusdoekje gesteld. Het stond in dien tijd, toen het portretschilderen nog in opkomst was, bijzonder voornaam om zich met een kanten zakdoek, die soms zelfs vrij groot was, in de hand, te laten portretteeren.

In het midden van de zeventiende eeuw was een zakdoekje nog altijd een kostbaar iets. De Groot-Hertog van Toscane bijvoorbeeld betaalde voor één kanten doekje 200 dukaten. In Weenen waar het in die dagen gewoonte was, dat de bruid den uitzet van den aanstaanden echtgenoote verzorgde, wilde het gebruik, dat aan zoo'n uitrusting ook zes zakdoekjes werden toegevoegd. Trouwens, een vorst als Hendrik de Vierde van Frankrijk bezat slechts vier stuks van die toenderlijd buitengewoon kostbare gebruiksvoorwerpen. Lodewijk de Zestiende vaardigde in 1785 het bevel uit, dat alleen vierkante zakdoeken mochten worden vervaardigd. Dit was zéér naar den zin van de wevers, die den langwerpigen vorm bijzonder onvoordeelig vonden. Even later, toen men er aan gewend was den neusdoek werkelijk te gebruiken, werd het mode om twee zakdoeken mee te dragen. De eene, die kostbaar was, droeg men bij wijze van sieraad in de hand, de andere daarentegen, de minst mooie, werd gebruikt.

In het begin van de negentiende eeuw schreef de mode een kanten zakdoekje in de ceintuur voor, ook droeg men het met eene mooie broche vastgemaakt op de blouse.

Trouwens ook heden ten dage speelt het zakdoekje telkens weer zijn kleine rol op het groote schouwtooneel der mode.

Nu eens gaat het teer van kleur, schuil in de manchet van den schuchren danslespartner, dan weer kijkt het schalks uit een hoekje van het visitetaschje der mondaine vrouw.

Vermogens aan de speeltafel.

De Canadeesche multi-millionnair John Factor en zijn vrouw hebben onlangs in het Cassino van Deauville een geheele opschudding teweeg gebracht, Het echtpaar speelde dag en nacht en had reusachtige sommen gewonnen. Plotseling echter keerde het geluk. In korten tijd had mr Factor 500.000 gulden verloren. Tegen den morgen was zijn verlies reeds tot 1.2 millioen gulden gestegen. Men spreekt in Deauville druk over een spelerssyndicaat, dat zijn filialen in alle speelholen van Frankrijk heeft. Het syndicaat dat over een kapitaal van 5 milioen gulden beschikt, staat onder leiding van den bekenden Griekschen speler Zographos, die er zich op beroemt, met een door hem uitgevonden systeem, alle speelbanken te kunnen laten springen.

Werkelijk heeft het filiaal van het syndicaat meer dan 2.5 millioen gulden gewonnen.

Aan de Riviera heeft de Engelsche millionnair Jac. Coats, ofschoon hij eveneens volgens een bepaald systeem speelt op één avond de reuzensom van 80.000 pond verloren. Terwijl het fortuin telkens verandert, verdient het Ministerie van Financiën een bedrag van 40 millioen gulden. De voornaamste speelzaal in Frankrijk is die van Le Fouget. Dan volgen Cannes, Deauville en op de vierde plaats Nizza.

Uit de Gesschiedenis van de cacao.

Vier eeuwen zijn verloopen, sedert de cacaoboonen voor het eerst van uit de Nieuwe Wereld in het oude Europa belandden. Het waren de Spanjaarden, die in de jaren 1519—1521, gedurende de verovering van Mexico door Cortez deze boonen voor het eerst „aanschouwden" in de landen der Azteken. Deze Azteken namen de zaden uit een vrucht die ze „quacaholt" noemden, daaruit bereidden ze, met toevoeging van maïsmeel en allerlei kruiderijen, waaronder peper, een papachtige massa. Volgens de oude Azteken-legende was deze „quacaholtvrucht rechtstreeks uit het paradijs afkomstig; de paradijs-tuinman Quatsecoltbracht haar, als geschenk van de goden, op aarde". De inwoners van Mexico hadden de gewoonte om de kostbare zaden uit het vruchtvleesch te halen en ze daarna in den grond te bewaren, omdat het vruchtvleesch, dat er nog mocht aanklevęn, snel zou verteren.

De boontjes werden dan weer opgegraven, geroosterd, fijngestampt en als gezegd, vermengd met maïsmeel, vanille en peper. Het verkregen poeder vermengde men met koud water en nu ontstond een dikke, brei-achtige vloeistof. De welvarendsten onder de Azteken voegden hier nog honing aan toe. De toevoeging van peper geschiedde om den drank, die door zijn hoog vetgehalte machtig was, wat lichter verteerbaar te maken.

Maar de cacaoboonen dienden den Azteken niet slechts tot voedsel ze dienden hun ook als geld. De veroverende Spanjolen waren in den jare 1519 niet weinig beduusd, toen de Azteeksche handelaar niet met edel metaal, maar met cacaoboonen betaalden. Hieruit blijkt wel, hoeveel waarde de Mexicanen hechtten aan het zaad der vruchten uit hun paradijs. De Spanjaarden brachten dit zaad naar hun vaderland over, doch daar de toevoeging van een vrij hoog peperpercentage voor Europeesche magen wel wat al te straf was en de maïs den drank te zwaar maakte, begon men in Spanje het cacaopoeder te vermengen met suiker, vanille, geurige kruiderijen en met melk of water. Nu kreeg men een zoeten, smakelijken drank Later gelukte het hun om de cacaomassa een vasten vorm te geven en daarmee was de chocolade uitgevonden. De Spanjaarden hielden herkomst en samenstelling van het nieuwe genotmiddel echter ijverig geheim en zoo kwam het dat cacao en chocolade langen tijd uitsluitend in Spanje bekend waren en deor de duurte ervan, slechts door de bemiddel den genoten werden. Bovendien ging men van den kansel hevig te keer tegen deze nieuwe lekkernij. Ze gold voor een uitvinding des duivels. De Jezieten kwamen echter op de gedachte om de voedzame snoeperij aan te bevelen als spijs, voor de vastendagen.

Toch vond ze niet allerwege instemming. De Venetiër Benozni verklaarde in 1572 dat de chocoladedrank meer voor de varkens dan voor de menschen geschikt was en in Gulzkow's „Uriël Acosta" noemt de held van het stuk het drinken van cacao, „smaak-verwarring". Doch toen de aanvankelijk zeer dure suiker meer en meer in gebruik en bittere cacaopoeder dus ook in den letterlijken zin des woords verzoeten kon, kreeg de chocolade meer verbruikers. Vermoedelijk kwam zij in 1614 of 1615 aan het Fransche hof, waar zij ingevoerd werd door Anna van Oostenrijk, na haar huwelijk met Lodewijk XIII, een tweede lezing zegt dat het de gemalin van Lodewijk XIV is geweest, die in 1601 de chocolade uit Spanje mee naar Frankrijk bracht en volgens een derde lezing was het kardinaal Alphonse de Richelieu, een broeder van den minister van dien naam, die de Aztekendrank in 1653 Frankrijk binnenvoerde. Aanvankelijk werd deze drank slechts genoten door de deftigsten, die er een mode-snoeperij van maakten. Dichters verheerlijkten hem, zede-predikers verklaarden hem voor voortreffelijk, doktoren achten hem geneeskrachtig. Langzaam maar zeker verbreidde de cacao zich over geheel Europa en in onze dagen behooren de cacaoproducten tot de genot middelen, welke men in alle maatschappelijke kringen pleegt te verbruiken.

Boekbespreking.

HEDENDAAGSCHE KETTERIJEN

door ANTON VAN DUINKERKEN.

Prijs gebonden fl. 3.90.

„Van Duinkerkens humor is trouw op zijn post. Men verveelt zich geen seconde in zijn gedachten-rijke boek. Dat dankt hij aan het allergeleukigstnieuwe van zijn kijk op de dingen en aan zijn slag om te zeggen."

HENDRICHS, S.J. „De Tijd".

„Wij moeten den schrijver dankbaar zijn voor dit boek, dat al zijn voorgaande werken, zoo niet naar den vorm, dan toch zeker naar den inhoud ver overtreft. Het is een krachtige apologie van hoogen ernst maar met fijnen humor op bijna elke bladzijde en daarom dubbel aantrekkelijk.

AUG. C. J. COMSMISARIS. „Sancta Maria".

„Dit boekje is geschreven met veel schranderheid en in een pittigen stijl, zoodat het niet alleen als leerling, maar ook als lectuur zeer te waardeeren is."

T. S(chlichting.) „De Tijd."

Verkrijgbaar bij de

R. K. Boekhandel „ST AUGUSTINUS"

ST. THOMASCOLLEGE Tel. 56.

ST. MARTINUSGESTICHT Brionplein 248

FRATERSHUIS ARUBA FRATERSHUIS BONAIRE.

Steunt het Apostolaat der Zee.

Stoomketels.

Bij den Kolonialen Raad is ingediend een Verordening tot wijziging van de verordening, houdende regeling van het gebruik van stoomketels in Curaçao (P. B. 1911 No. 31.)

Aan de memorie van Toelichting ontleenen wij het volgende:

Bij de toepassing van de verordening op het gebruik van stoomketels (Publicatieblad 1911 No. 31) is in de laatste jaren gebleken, dat ten aanzien van scheepsketels een tweetal tekortkomingen dezer verordening voorziening behoeven.

In de eerste plaats komt het voor, dat in Curaçao tehuis behoorende stoomschepen, voorzien van een Curaçaosche acte van vergunning voor de stoomtoestellen, langen tijd buiten het gebiedsdeel varen, waardoor het in artikel 35 van de verordening voorgeschreven, inwendig onderzoek der ketels, hetwelk ten minste eenmaal 's jaars door den Curaçaoschen ambtenaar van het Stoomwezen moet geschieden, niet mogelijk is. Daar het gewenscht is om ook in die gevallen de stoomtoestellen aan contrôle te onderwerpen voorgesteld aan artikel 44, eene uitbreiding te geven, waardoor aan den eenen kant, door overlegging van rapporten van door den Gouverneur erkende deskundigen of klassificatiebureaux te eischen, voldoende waarborg wordt verkregen, dat de stoomtoestellen van bedoelde schepen in goeden staat verkeeren, terwijl aan den anderen kant is aangegeven, hoe de bezitters daarvan het vervallen der acten kunnen voorkomen.

De tweede wijziging betreft artikel 52 letter *c*, dat voor verschillende uitleggingen vatbaar is gebleken, zoowel ten aanzien van de term „vreemde vaartuigen" als ten aanzien van de uitdrukking „dienst doen tusschen in de kolonie Curaçao gelegen plaatsen." Met name zijn moeilijkheden gerezen ten opzichte van vaartuigen, welke voorzien zijn van Nederlandschen zeebrief en een Nederlandsche acte van vergunning voor de stoomtoestellen en niet uitsluitend dienst deden tusschen havens in het gebiedsdeel Curaçao gelegen.

Hoewel de eigenaren ten onrechte van meening waren, dat schepen, die behalve Curaçaosche havens ook buitenlandsche havens in hun dienstregeling opnamen, niet onder de bepaling van het artikel vielen, en zoo zulks het geval mocht zijn, de bepaling alleen gold voor vreemde, d. i. naar hunne opvatting schepen van andere dan Nederlandsche nationaliteit, heeft de dienst van het Stoomwezen tot nu toe gedoogd, dat Nederlandsche vaartuigen, die jarenlang uitsluitend dienst deden in de West-Indische wateren, waardoor zij niet hebben kunnen voldoen aan de eischen, gesteld door het Nederlandsche Stoomwezen wat betreft het jaarlijksche onderzoek der stoomtoestellen, zonder eenig toezicht bleven van wege den dienst van het Stoomwezen te Curaçao.

Teneinde aan dezen ongewenschten toestand een eind te maken en toch de regeling zoo soepel mogelijk te kunnen toepassen, is de redactie van artikel 52 zoodanig gewijzigd, dat niet meer gesproken wordt van „vreemde" doch van „niet in Curaçao tehuis behoorende vaartuigen", waarbij de toepasselijkheid van de bepaling der verordening op zulke vaartuigen slechts onder zekere voorwaarden wordt uitgesloten, terwijl voorts in de tweede zinsnede op duidelijke wijze een eind wordt gemaakt aan de hierboven gewraakte opvatting.

Verboden Vereenigingen.

Bij den Kolonialen Raad is ingediend een *verordening tot aanwijzing van de vereenigingen, bedoeld in artikel 146, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao.*

De Memorie van toelichting zegt:

Artikel 146 van het Wetboek van Strafrecht voor de Curaçao, overeenkomende met artikel 140 van het Nederlandsche Wetboek van Strafrecht, bedreigt in het eerste lid straf tegen deelneming aan eene vereeniging, die tot oogmerk heeft het plegen van misdrijven, en in het tweede lid tegen deelneming aan een „andere bij algemeene verordening verboden vereeniging".

Terwijl in Nederland bij een bijzondere wet bepaald is, welke vereenigingen verboden zijn, n.l. bij de wet van den 22n. April 1855 (Stbl. No. 32) tot regeling en beperking der uitoefening van het recht van vereeniging en vergadering, ontbreekt een dergelijke aanwijziging in de Curaçaosche wetgeving. Ten einde die leemte aan te vullen wordt genoemde ontwerpverordening voorgesteld.

De bedoelde verboden vereenigingen zijn:

Eene vereeniging, welke ten doel heeft:

1o. ongehoorzaamheid aan of overtreding van eene algemeene verordening of eene keur;

2o. aanranding of bederf der goede zeden; of

3o. stoornis in de uitoefening van rechten van wien het ook zij;

Koninklijke Ned. Stoomboot.

Aan het verslag over 1931 der Koninklijke Nederlandsche Stoomboot Maatschappij ontleenen wij het volgende:

Het jaar 1931 was één der ongunstigste in de annalen van onze onderneming. De scheepvaart lijdt sedert jaren aan overmaat van scheepsruimte, waarvan de aanbouw en exploitatie door ettelijke landen kunstmatig gestimuleerd worden.

Nog nimmer is in onze herinnering bij onze maatschappij in vredestijd het vervoer zoo sterk gedaald als in de laatste twee jaren het geval was. De bruto-ontvangsten bij onze maatschappij daalden in 1931 met f 7½ millioen. Trots sterke bezuiniging, loonsverlaging, ontslag van personeel, enz. daalden de uitgaven daartegenover slechts met f 3½ millioen. Dat de liquiditeit niet sterker geleden heeft, is o.m. aan den verkoop van schepen en van een terrein bij Nieuwendam toe te schrijven.

De val van het pond.

Tot de gebeurtenissen, waarvan de invloed op ons bedrijf meer in het bijzonder merkbaar was, moet in de eerste plaats de val van het Pond genoemd worden, in welke munt een groot gedeelte van onze vrachten en passagegelden moet berekend worden. Voor zoover de concurrentie het toeliet en de vrachttarieven niet reeds in goudvaluta genoteerd werden, brachten wij ze na deze gebeurtenis op goudbasis, tengevolge waarvan het koersverlies na eenigen tijd eenigszins getemperd kon worden. Ten volle bleef dit echter drukken op aangegane contracten alsmede op een groot deel onzer passage-inkomsten. Bovendien leidde de verlaagde koers van het Britsche betaalmiddel tot verkeersverschuivingen, die slechts gedeeltelijk konden worden voorkomen door verlaging van vrachttarieven. Deze schadelijke toestand zal voortduren, totdat stijging der kosten en loonen in Engeland (de laatste zijn op de Britsche schepen onlangs zelfs verlaagd!) en daling hier te lande hun nivelleerenden invloed zullen hebben uitgeoefend.

Voorts werken de invoerbelemmeringen van talrijke regeeringen in den vorm van hooge rechten, contingenteeringen, invoerverboden, valutabescherming funest op het vervoer met onze lijnen. De crisis in de salpeternijverheid in Chili in het bijzonder en de uitgeputte toestanden in overig Zuid-Amerika, de stilstand in het petroleumbedrijf in Venezuela berokkenden ons verder aanmerkelijke schade. Het passagiersvervoer nam af.

Onder deze omstandigheden kan het geen verwondering baren, dat het resultaat van ons bedrijf bedroevend was. Het overschot op de exploitatierekening van f 333.905 (v.j. 370.576) is aan den gang van zaken in het eerste halfjaar te danken, welke in vergelijking tot de laatste maanden des jaars minder ongunstig was

De loonen een ernstig vraagstuk.

Wij zetten ons streven naar verdere bezuiniging en beperking voort. Het aantal reizen wordt zooveel mogelijk in overeenstemming met de verminderde behoefte ingekrompen, voor zoover noodig in overleg met buitenlandsche reederijen in dezelde vaart. Wij zijn erkentelijk voor de medewerking, welke wij van het kantoor- en walpersoneel, de officieren en het civiele personeel aan boord der schepen ter zake van de noodzakelijke verlaging van hun salariëering en de even onvermijdelijke wijziging der pensioenvoorwaarden, welke een te zwaren last voor het bedrijf vormden, mochten ondervinden Loonsverlagingen bij de havenarbeiders en het dek- en machinekamer personeel onder den rang van officier werden eerst in 1932 bereikt. Gegeven de ontzaglijke daling der inkomsten blijft de druk der loonen op de explotatie van onze maatschappij met haar groote vloot van meerendeels kleine schepen een ernstig vraagstuk vormen.

Wij verloren het s.s. „Ares" gebouwd in 1921 en groot 5505 ton d.w. op 28 April j.l. te Lissabon, het gevolg van brand in de lading. Verlies van menschenlevens was daarbij gelukkig niet te betreuren, doch het resultaat van ons verzekeringsbedrijf voor eigen risico werd er ongunstig door beinvloed.

Verkochte en opgelegde schepen.

In verband met den achteruitgang van het vervoer verkochten wij de volgende vrachtschepen: „Minerva", groot 4030 ton d.w., „Pollux", groot 3915 ton d. w., „Tellus", groot 2400 ton d. w., „Ilos", groot 2200 ton d. w. en „Zeus", groot 2190 ton d. w., terwijl de levering van het in 1930 verkochte passagiersschip „Prins Frederik Hendrik" plaats had. Het ss. „Doros," groot 2190 ton d. w., werd voor levering in 1932 verkocht. Daar de prijzen voor tweedehandsche tonnage zeer sterk gedaald zijn, was de opbrengst niet zeer bevredigend, maar zij overtrof de boekwaarde toch nog met een gering bedrag. Toevoegingen aan de vloot hadden niet plaats. De mailschepen „Colombia" en „Costa Rica", tegen het einde van 1930 in dienst gesteld, voldeden zeer goed, doch, daar de vooruitzichten van het reizigersverkeer voorloopig niet gunstig zijn, meenen wij goed te doen, op de boekwaarde van deze schepen en de „Simon Bolivar" een extra afschrijving toe te passen.

Bij het ter perse zijn van dit verslag lagen 7 vrachtschepen (tezamen 40.425 ton d. w.) en 2 passagierschepen (ss. „Commewijne" en „Nickerie" en te worden.

De vloot bestond op 31 December uit 12 passagiersschepen samen metende 60 600 bruto reg. ton, en 72 vrachtschepen met een draagvermogen van 271.145 ton.

De olie-industrie in 1931.

Zeer ongunstige financieele resultaten werden in 't afgeloopen jaar bereikt.

Daar de verbruikscijfers der internationale petroleum industrie voor het afgeloopen jaar nog niet beschikbaar zijn, kan niet zonder meer worden gezegd, in hoevere productie, verwerking en verbruik in evenwicht waren, aldus schrijft Dr. W. Mautner in het laatste nummer der Ec. Stat. Ber. Wel kan op grond van de voorloopige ramingen der wereld-ruweolieproductie door het U. S. Bureau of Mines in het afgeloopen jaar, met 1.370.299.000 vaten tegen 1.410.037.000 vaten in 't jaar 1930 (of 39.738.000 vaten minder) worden opgemerkt, dat de ruwolieproducenten tezamen beschouwd ernaar hebben gestreefd, de productie te beperken teneinde haar aan te passen bij een verbruik, dat naar men aannam, zou dalen. Maar die productie-beperking was de resultante van uiterst ongelijk werkende krachten: tegenover de vermindering der productie in de Vereenigde Staten van 828 011.000 tot 850 275.000 vaten (of van 47.736.000 vaten), in Venezuela van 136.669.000 tot 118. 770.000 vaten (of van 17.899.000 vaten,) in Nederlandsch-Indië van 41. 729.000 tot 35 500.000 vaten (of van 6.229.000 vaten) en in Mexico van 39.530.000 tot 33.039.000 vaten (of van 6.491.000 vaten) staat een toename in Rusland van 125 555.000 vaten in het bedrijfsjaar 1929—1930 (gedurende 1930 zal de productie pl.m. 135.165.000 barrels hebben beloopen) tot 161.900.000 vaten (of van 36.345. 000 vaten) en in Roemenië van 41. 624.000 tot 47.600.000 vaten (of van 8.976.000 vaten).

Het waren in hoofdzaak drie groote spelbrekers, waaraan toe te schrijven valt, dat de productie-vermindering der andere landen en velden niet de te verwachten uitwerking hadden, hoewel de beperking onder deze omstandigheden drastischer was dan zij had behoeven te zijn: Oost-Texas, Rusland en Roemenië.

De financieele resultaten der Amerikaansche en internationale petroleumindustrie waren in het afgeloopen jaar zeer ongunstig. Dit komt thans zelfs in de uitkomsten der tot de oude Standard Oil-groep behoorende ondernemingen tot uitdrukking, welke dooreengenomen stabieler dividenden uitkeeren dan de petroleumindustrie als geheel beschouwd. Reeds het cijfer der gezamenlijke dividenden van $ 220.74 millioen is belangrijk lager dan dat van de in de vorige jaren uitgekeerde: 1930 $ 286.55 millioen en 1929 $ 269.65 millioen. Nog duidelijker wordt dit echter bij de beschouwing van uitsluitend de dividendbetalingen in het laatst kwartaal; daarin hebben zij geheel in tegenstelling tot het anders gewone verschijnsel, dat het laatste kwartaal de hoogste uitkeeringen brengt, de geringste opgeleverd en met een bedrag van $ 48.53 millioen tegen $ 83.01 millioen in het laatste kwartaal 1930 en $ 75.06 millioen in de overeenkomstige periode van 1929 geven zij reeds een beter beeld van de verwoestingen, welke de crisis in de resultaten ook van de financieel sterkste ondernemingen heeft aangericht, waarbij nog in aanmerking moet worden genomen, dat bij niet weinige van deze ondernemingen de dividenduitkeeringen, zooals de balansen zullen doen zien, de winsten aanzienlijk overtroffen. En een teeken des tijds was het ongetwijfeld, dat de Gulf Oil Corp. (Mellon-groep), een der financieel conservatiefst geleide ondernemingen, en zeker de financieel sterkste „onafhankelijke" onderneming in de petroleum-industrie, de betaling van het gebruikelijke kwartaalsdividend ad $ 0.37½ (of 1½ pct. van de nominale waarde der aandeelen, zijnde $ 55) staakte, naar verluidde om de aldus in kas gehouden middelen aan te wenden voor den voordeeligen aankoop van anders niet tot zoo lagen prijs te verwerven bezittingen. Tenslotte moet er ook nog op worden gewezen, dat de groote Europeesche concerns het uitkeeren van de gewone interim-dividen achterwege lieten (Kon. Ned. Petroleum Mij. verleden jaar 10 pct., Shell Transport & Trading Co. 10 pct. en Anglo-Persian 15 pct.), of deze dividenden halveerden (Burmah Oil 5 pct. tegen 10 pct.) Wat de slotdividenden betreft, zoo is een voorspelling daaromtrent moeilijk. Met totale dividenden ter hoogte van de slot uitkeeringen des vorigen jaars (Koninklijke 7 pct., Shell 7½ pct., Anglo-Persian 10 pct. en Burmah Oil 12½ pct.) zouden de aandeelhouders want zichzelven mogen gelukwenschen, al moge ook — niet in de laatste plaats wegens de radicale vermindering der deelnamen en remming der expansie (dit geld vooral ten aanzien van de *Koninklijke Shell-groep* — de liquiditeit zeker bevredigend zijn en de uitkeering van een dividend honoris causa wellicht toelaten, toch blijft het de vraagt. in hoevere dit bij de verschillende ondernemingen inderdaad verdiend is, en wanneer zelfs verdiend, niet door aanzienlijke afschrijvingen op voorraden en deelnamen, in enkele gevallen op Pond Sterlingbezit, verdwenen is, zoodat een netto-winst misschien alleen door mobiliseering van reserves boekhoudkundig zou kunnen worden verkregen. Op deze vragen een antwoord te geven zou momenteel zelfs voor insiders der concerns niet gemakkelijk zijn; voor den buitenstaander zijn hoogstensvermoedens daaromtrent mogelijk.

ONZE APRILGRAP.

Herhaaldelijk werd ons in de laatste weken gevraagd hoe het met de Aprilgrap afgeloopen was.

Eigenlijk is ze niet van ons, maar was toegestuurd.

Het beetnemen lag er wel wat dik op, maar vooral het weer dat na 1 April aanmerkelijk begon te veranderen heeft meegeholpen. De bui van Vrijdag op Zaterdag werd al aan het omdraaien van het eiland toegeschreven. En ook eigenaardige weer van de vorige week kwam van de verplaatsing.

Op de grap werd nog voortgeborduurd door ons jongste orgaan „De Sport" De redactie had na het lezen van de „Amigoe" dat eenige Amerikaansche duikbooten hunne medewerking zouden verleenen bij het oplossen van het Curaçaosche regenvraagstuk, en bij het vernemen, dat de bemanning een zeer sterk voetbalteam gevormd hadden, zich onmiddelijk in verbinding gesteld met de Amerikaansche regeering.

Ondanks de hooge kosten welke verbonden waren aan een langer verblijf te Curacao, besloot de Amerikaansche Senaat, in een zitting welke tot ver na het middernachtelijk uur duurde, dat de duikbooten, na het volbrengen van hun taak, één dag langer dan oorspronkelijk was vastgesteld, te Curacao zouden blijven.

Genoemd elftal Amerikanen; aldus ging „De Sport" verder, werd tot op heden nog niet verslagen. Steeds door verschillende naties, werd bij het oplossen van het regenvraagstuk, de hulp van dit duikbooteneskader ingeroepen, en dientengevolge beschikt het elftal over de eigenschap, onder elke weersgesteldheid te kunnen spelen, speciaal bij regenachtig weer, terwijl het feit dat zij nog nimmer bij tegenwind werden verslagen, voor zich zelf spreekt.

Daar de ligging van Mundo-Nobo thans ook iets veranderd was, zou de wind van doel tot doel komen staan.

Aan de wedstrijd was nog een geheel gratis loterij verbonden, van reclameartikelen. En verder een regenjas voor de 150ste bezoeker, en voor ieder 100ste bezoeker had een juist opgerichte parapluiefabriek een fraaie zijden paraplui beschikbaar gesteld.

De hoofdprijs was een Two-Seater, waarvan, in verband dat het na afloop der wedstrijd wel zou kunnen regenen, werd medegedeeld, dat deze van gesloten model was.

Voor de auto's werd nog de waarschuwing gegeven, dat de mogelijkheid niet uitgesloten zou zijn, dat de auto zich na afloop van het wedstrijd, tengevolge van het draaien van het eiland aan de andere zijde van het terrein zou staan.

Houdt U ook dan kalm, luidde het parool, de Verkeerspolitie zal u ter zijde staan.

De weg naar de Stad zal na afloop duidelijk door borden zijn aangegeven.

Of er velen naar de wedstrijd zijn gaan kijken?

Verzamelwoede in onzen tijd.

Verzameling van tandenstokers en poppen van tweeduizend jaar.

Door Dr. L. B.

Verzamelen is een eigenschap die ieder aangeboren is.

Ieder man is een verzamelaar, of was het minstens éénmaal, toen hij de eerste echte broek met zakken kreeg. Laat den eersten den besten kwajongen maar eens zijn zakken uithalen! Dan komen de volgende dingen haast vast en zeker voor den dag: een oude verloopen schroef, een stuk touw, een verroeste spijker, een mes zonder heft, drie oude munten en een sleutel zonder baard. Dat is een eigenaardige verzameling, zonder practische waarde; men verheugt zich alleen in het bezit ervan.

Wanneer een jongen 7 of 8 jaar oud is, verzamelt hij meestal ofwel postzegels of sigarettenbonnetjes of tramkaartjes uit alle landen. Bij de meeste jeugdige verzamelaars is het daarna gedaan. Het is dan eens en voor altijd uit met het verzamelen. Wie echter op mannelijken leeftijd nog de oude verzamelwoede behouden heeft ontwikkelt dien meestal niet alleen tot een harstocht, maar hel wordt een ware ziekte, een bezetenheid.

Over kunstverzamelaars zijn nu reeds zooveel boeken geschreven, dat er nauwelijks nog iets over te zeggen valt. Ik wilde hier liever een paar speciale verzamelgebieden bespreken, die wel eenigszins buiten het gewone bestek liggen.

Zoo heb ik eens een collectie tandenstokers gezien. Daarin bevonden zich tandenstokers uit alle tijden, zelfs een Egyptische uit den tijd vóór Christus, waarmede een Pharao kleine stukjes antilopenvleesch uit zijn gebit verwijderd moet hebben; er waren tandenstokers uit alle mogelijke materiaal: van veeren hout, ivoor, staal, zilver en gouden. Ik zag gouden tandenstokers in wondermooie Empire-étuis, tandenstoker uit den Biedemeiertijd, die men aan den horlogeketting hangen kon, tandenstokers, die de Brazilianen, Mexicanen en Negers gebruikt hadden. Nu kan men vragen: hoe komt een verstandig mensch op het zonderlinge idee een collectie van deze nu juist niet appetijtelijke voorwerpen aan te leggen? Maar de verklaring is niet zoo moeilijk. Men begrijpt dat heel gemakkelijk als men hoort dat de verzamelaar een beroemd tandarts was.

Een verzamelgebied dat wel eenigszins ongewoon lijkt voor mannen, zijn poppen. Ik heb echter iemand gekend, die een collectie van meer dan 2000 poppen had, met koppen van hout, glas, was, porselein, plateel, stof, klei, steen, kalk, marsepein, en koek. Zij waren afkomstig uit alle werelddeelen en besloegen een tijdruimte van meer dan 2000 jaren. Laden, kasten, kisten, koffers, doozen had deze verzamelaar met poppen gevuld. Het leek wel een volksverhuizing zóó veel poppen er zich in zijn woning bevonden; ten slotte wilde de poppenvriend mij het voornaamste stuk van zijn collectie toonen. Ik wist wat er komen ging. Iedere harp van een hartstochtelijk verzamelaar is een harp van Koningin Marie Antoinette, op iederen Silbermann-vleugel heeft Johan Sebastiaan Bach gespeeld, uit iedere Empiretas heeft Napoleon gedronken en natuurlijk kwam nu de pop van koningin Louise.

Stralend en trotsch hield de verzamelaar een klein poppenkind omhoog en fluisterde vol piëteit: „De pop van koningin Louise! Ondanks alle twijfels die er bij mij oprezen maakte ik natuurlijk een diepe buiging.

Een ander gebied, dat meer bij den man past, zijn de pijpen-collecties, die tamelijk veelvuldig zijn. Er bevinden zich prachtige exemplaren onder. Verzamelaars van pijpen zijn altijd hartstochtelijke rookers. Ookhet beroep draagt meestal bij tot het verzamelgebied.

Een adellijk ritmeester die den H. George te paard als zijn schutspatroon vereerde, verzamelde alles wat den H. George voorstelde, of met zijn beeld versierd was: hout-sculpturen uit den Gothischen en Renaissancetijd, schilderijen, borduurwerken, gobelins, houtsnijwerken, horloges, snuifen tabaksdoozen had hij bijeen gebracht en ieder stuk droeg de afbeelding van den H. George.

Het pendant hiervan vormde een Berlijnsch olifantenverzamelaar. De man had zijn collectie niet vrijwillig aangelegd, hij was als 't ware ertoe gedwongen. Met Kerstmis had hij eens een porceleinen olifant ten geschenke gekregen en hij vond het diertje zóó verrukkelijk, dat alle ooms, tantes, schoonzusters, schoonbroers, neven, nichten en vrienden meenden, hem geen grootere vreugde te kunnen bereiden dan wanneer zij hem te pas of te onpas een olifant van hout of ivoor of celluloid of gegoten ijzer schonken. Zijn huis werd een olifantenstal, een olifantencircus. Hij had nauwelijks nog eenige plaats voor zich zelf. Hij wist eenvoudig geen raad met al die olifanten.

Nog onpezelliger was de woning van een vriend in Hannover, die zich uit piëteit voor het springende paard in het wapen zijner vaderstad verplicht gevoelde oude kruiken met opgeschilderde paardjes te verzamelen. Het was vreeselijk in zijn woning. Op iedere plank, op iedere kast, in alle kamers, in den gang, zelfs in de diepste hoeken, stonden regimenten plateel kruiken. Hij voelde zich echter zeer gelukkig in zijn aarden winkel.

Zeer leerzaam was een collectie van amuletten, die ik in Karlsruhe gezien heb.

Zooals men weet schreef men vroeger aan bepaalde steenen en andere materialen een zekere geneeskracht toe.

Mozart b.v. beval in 1781 zijn vader die waarschijnlijk een hartkwaal had en aan duizelingen leed het volgende aan:

„Neem wagensmeer in een papier gewikkeld en draag dat op de borst — en neem u ook het beentje van een kalfspoot in een papier en draagt het bij u in den zak." De verzamelaar uit Karlsruhe had heel wat van die eigenaardige dingen, zelfs uit den Romeinschen tijd bijeengegaard.

Zoo veroorloofde zich haast ieder porselein-koopman de grap, kleine damesbeenen van porcelein te maken, die tot over de knie heel zedig met een kous bekleed waren en in de kleuren van dien tijd schitterden: citroengeel, resedagroen, perzikrood of hemelsblauw. Op de porceleinen beenen was dan altijd op de een of andere plaats voor de grap 'n vloo geschilderd. Deze vloobeenen hadden meestal ook een practisch doel: zij dienden als knop van een stok of naaldenkoker.

Er zou nog heel wat te vertellen zijn van boeken, die onafhankelijk van den inhoud, alleen verzameld worden wegens bovengenoemde piëteit, van verzamelingen van inflatie, banknoten, van speciaal Engelsche collecties, die uit steentjes, stukjes kalk, papier, kiezel, aarde uit beroemde plaatsen bestaan b.v. uit een stukje marmer, dat uit het Forum Romanum afkomstig was. Of een stukje papier dat stiekum afgescheurd werd in een kamer, waar Napoleon eens geslapen heeft.

Maar het zou ons te ver voeren.

Ik wil echter nog wel melding maken van een Hollandsch student, die zijn heele kamer tot aan het plafond met emaille-plaatjes versierd had: „Niet uitleenen". „Het betreden van dezen grond is op straffe verboden." „Voor Heeren". „Voor Dames". „Men wordt verzocht de toilet niet te verontreinigen", enz. enz.. Ik ben nooit te weten gekomen of hij deze verzameling misschien voor zijn studiën noodig had. Hij studeert n.l. in de rechten.

Deze merkwaardige jurist vormt misschien den overgang tot de pathologische verzamelaars. In Berlijn was voor den oorlog een zéér, zéér rijke dame, die alles tegen de onzinnigste prijzen opkocht, ook de grootste prullen, als het maar van een of ander vorstelijk persoon afkomstig was.

De herkomst der zaken moest door documenten, opgeplakte etiketten of stempels gewaarmerkt zijn. Met weltust toonde de dame haar collectie en vergat nooit, bij ieder stuk de beroemde afkomst op te geven.

of.... de kastanje verzamelaar, die ik tijdens den oorlog leerde kennen, ook pathologisch aangelegd was? Hij was officier bij de Marine, zat op een eenzamen post, had zoo goed als niets te doen en verzamelde kastanjes, maar alleen heel bijzondere exemplaren. in zijn collecties zag men kastanjes met wratten, met steenpuisten, met vlekken, alsof ze de mazelen hadden; misvormde exemdlaren, die er uit zagen alsof zij gedeeltelijk verlamd waren: kastanjes met Engelsche ziekte en vier tweelingskastanjes.

Uren lang kon de zeeman zich bezig houden met zijn kastanjes, die in laden geklassificeerd lagen.

Iets over Pluimvee.

Verpleging der machine kuikens.

Deze verschilt niet wezenlijk van die der op natuurlijke wijze gebroede kuikens. Alleen moet men voor de noodige warmte zorgen, welke de diertjes anders van de kloek krijgen. Dit geschiedt in zoogenaamde kunstmoeders. Een bespreking van al de verschillende kunstmoeders zou te lang duren; alleen denke men er aan, dat kunstmoeders, waarin het *overal even warm is* niet deugen. Ook bij de kloek bewegen de diertjes zich overdag in de omgeving; zij kruipen slechts nu en dan onder de pleegmoeder. Zij moeten in een kunstmoeder op een bepaalde plaats een plekje weten te vinden waar zij zich kunnen warmen. Het warmste deel waarin de diertjes slapen, moet een temperatuur hebben van 85° F tot 90° F voor de eerste dagen. Wanneer dekunstmoeder de eerste week een warmte heeft van 85° F, de tweede week 80° F, de derde 70° F) gemeten een handbreedte van den bodem af) dan is het wat de warmte betreft wel in orde. Voor Curaçao is het niet noodig overdag de lamp in de kunstmoeder na de eerste week nog te laten branden, daar de temperatuur overdag hoog genoeg is; dus alleen s' nachts, maar men dient te waken voor te groote warmte. Wordt de warmtebron te vroeg uitgelaten, dan besiaat er groot kans, dat de kuikens te veel gaan dringen en elkaar *dood* drukken. Wanneer de kuikens de kunstmatige warmte kunnen missen, dan moeten wij in het hok een nieuwe slaapgelegenheid maken.

Als wij dan de eerste dagen niet oppassen, zullen zij mogelijk in een hoek van het hok neerkruipen uit instinct bescherming zoekend langs de elkaar naderende wanden. Maar als zulks het geval is, kan men er zeker van zijn dat het met den groei gedaan is. Zij kruipen niet alleen dicht tegen, maar ook op elkaar, zoodat er verbroeiing ontstaat, wat oorzaak is tot *verzwakking*; ook bevuilen zij elkaar wat het gevolg heeft, dat zij veel eerder last van ongedierte krijgen.

Als de kuikens wat grooter worden, moeten zij expresselijk daarvoor ingerichte zitgelegenheden krijgen. Wij nemen daarvoor geen smalle zitstokken, want het lichaam der jonge diertjes bestaat uit nog *veel te week gebeente*, er zouden dus indeukingen onstaan in de borstbeenen en voor de verdere groei der inwendige organen is zulks alles behalve gewenscht. Al is een kuiken van 6 à 8 weken veel kleiner in omvang dan een volwassen kip, daarom kunnen wij nog niet volstaan met dunnere zitstokken. Die moeten zelfs nog breeder wezen; het moeten *zitplankjes* zijn, ter breedte van 7 à 8 cM. Men brenge deze evenwijdig aan den achterkant van het hok aan, 30 cM. boven den grond. Bij avond worden de jonge diertjes hier op *gezet*, den volgende avond herhaalt men zulks; is het noodig dan ook de 3e avond. Maar doorgaans krijgt men al gauw zijn zin, als men maar vastberaden optreedt. Een groote fout die aanhoudend gemaakt wordt, is, dat de hennetjes van uiteenloopende leeftijd veel te vroeg bij elkaar gezet worden, nog erger is het als men jonge hennen van 2 of 3 maanden tusschen de groote hoenders laat loopen. De gestadige groei krijgt in eens een knak die oorzaak is dat de dieren zeer onregelmatig en veel later dan anders aan de leg komen. Ook worden het dan nooit zulke flink ontwikkelde dieren. Wat de groei ook zeer tegen houdt is *overbevolking* en vooral onvoldoende *ventilatie* waardoor de jonge dieren 's nachts te warm en te benauwd zitten. We zien dan dat de lichamen klein blijven en de kammetjes daarentegen te groot worden naar den leeftijd en tevens een te donkere kleur hebben.

Aan het slot van deze beschouwing wil ik nog op één ding wijzen, en dat is de noodzakelijkheid, om ieder jaar de jonge dieren te lateninenten tegen *Diphteritus*. Een half jaar hebben wij alle moeiten besteed, om nu eens een flinke koppel te krijgen; wij gaan er trotsch er op, omdat al die zorgen en moeiten beloond zijn. En wij bedenken niet dat er een ongezienen vijand is, die alles te niet doet. Die vijand is de *Diphteritus*. Denk niet ik zal er wel van bevrijd, blijven, want hij komt vaak het eerst daar, waar hij niet verwacht wordt. De voorbehoedende inenting is afdoende gebleken, als zij maar *intijds wordt toegepast*.

De kosten zijn per dier gerekend toch niet zoo hoog, slechts de prijs van 2 eieren, en daarvoor mag men de heele winst niet in de waagschaal stellen. Want als Diphterie uitbreekt is het met de leg gedaan; zat zou er dus geen enkele patient aan sterven, ook dan nog is het nadeel zoo groot dat men uit eigen belang de inenting niet achterwege mag laten.

De volgende maal iets over dé voeding van onze kuikens.

Adviseur.

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij nietplaatsing nimmer teruggegeven.

Geachte Redactie.

In uw blad van 16 April l.l. heb ik met ik genoegen gelezen, dat binnenkort een standbeeld zal verrijzen voor Koningin Wilhelmina.

Zoo U zegt, een alleszins toe te juichen plan, wat ieder inwoner van ons eiland ten zeerste op prijs zal stellen.

Vreemd trof het mij echter, dat dit monument gemaakt zal worden door Italiaansche beeldhouwers.

Zooals iedereen gelezen zal hebben, heeft onze geëerbiedigde Koningin, zelf het zeer te appreciceren en goede voorbeeld gegeven, om door een tentoonstelling van hare schilderijen geld in te zamelen voor noodlijdende Hollandsche kunstenaars.

Was dit nu, geen bij uitstek mooie gelegenheid geweest, een of eenige Hollandsche beeldhouwers (die niet voor de Italiaansche behoeven onder te doen) dit werk te gunnen. Ik ben ervan verzekerd, dat zoo'n aanbod hen veel en veel liever was geweest, dan verplicht te zijn, van liefdadigheid te moeten leven. Tevens zou dit de banden met het Moederland nauwer aanhalen.

Met dank voor plaatsing uw

L. C. t. B.

Steunt het Apostolaat der Zee.